

**MUSLIMANI,
PËRTEJ PROPAGANDAVE
TË INVESTUARA**

**KUDSI SHERIF
NË ZEMRËN DHE MENDJEN
E BESIMTARIT**

**TOLERANCA ISLAME
NDAJ DIVERSITETIT**

Viti XVI - Nr. 1 (179),
Janar, 2018

Botim i Myftinisë Shkodër

UDHA ISLAME

*E përmuajshme
Informative - Fetare
Kulturore - Edukative*

“Islami, fé e mendjes dhe e udhëzimit të saj!”

Olirish HERMAN: “Ajo që më ka tërhequr vëmendjen gjatë studimeve të mia për periudhën e mesjetës, është shkalla e lartë e tolerancës që myslimanët gëzojnë, veçanërisht Salahudin Ejubi. Ai ishte shumë tolerant ndaj të krishterëve, madje ai ishte më shumë tolerant se sa vetë të krishterët me veten e tyre...”

Alhambra, Granada, Andaluzi - Spanjë

Çfarë sugjeroni për ngritjen e nivelit të hytbeve dhe mbështetjen e mesazhit të xhamisë?

Xhamia është zemra e shoqërisë islame dhe vendtakimi i besimtarëve, nga mëngjesi deri në darkë gjatë kryerjes së të drejtave të Allahut, kërkimit të udhëzimit dhe marrjes së ndihmës prej Tij (xh.sh). Ajo është burim i energjisë emocionale dhe intelektuale, veçanërisht ditëve të tubimeve, kur masat e besimtarëve rrinin në heshtje me qetësi e përkushtim para imamit, ndërkohë që ai u shpjegon atyre mësimet e Islamit, u sqaron kufijtë e Allahut dhe i bën të kuptojnë atë që është në Librin e Allahut dhe Sunetin e të Dërguarit të Tij (a.s) prej këshillave dhe moralit.

Imam Muhamed Sytari
Myfti i Zonës Shkodër

Ditën e xhuma, më 29 dhjetor 2017, nga minberi i xhamisë së Plumbit, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari lajmëroi fillimin e një cikli të ri hytbesh, në të cilin do të trajtojë kuptimet dhe mësimet që përfitohen nga ajetet e sures “El-Huxhurat”.

Në hyrje të këtij cikli të ri të hytbeve nga xhamia e Plumbit, Myftiu theksoi se nëpërmjet ajeteve të para të sures që mban emrin e shtëpisë së Resulull-llahut (a.s), ndryshe: “Dhomat”, All-llahu i Madhëruar edukon ymetin me etikën e komunikimit me të Dërguarin e Tij.

Sot, tha Myftiu, duhet të mësojmë si të sillemi me tekstet e Traditave të Hz. Muhammedit (a.s), si t’i përvetësojmë në jetën e përditshme, si të dëshmohejmë me vepra e sjellje, me moral e dije, muslimanë!

Ai tha se Islami po përhapet gjithandej nëpër botë dhe se era e rimëkëmbjes së ymetit islam përballë sfidave të armiqve të tij shekullorë po fryn në drejtimin e duhur!

Myftiu u lut që muslimanët e Shkodrës dhe të mbarë Shqipërisë të kthehen nga feja e tyre, ta jetojnë Islamin dhe mos të gënehen pas thirrjeve mashtruese që i duan shqiptarët pa besim e pa fé, pa moral islam e pa trashëgiminë e të parëve, të cilët e përqaftuan Islamin, si dritë udhëzimi në errësirën e injorancës.

Pas përfundimit të xhumasë, së bashku me disa besimtarë, Myftiu vizitoi vakëfin e Tabakut për të parë nga afër përfundimin e fazës së parë të pastrimit të këtij vakëfi shekullor.

“ISLAMI, FÉ E MENDJES DHE E UDHËZIMIT TË SAJ!”

Në hytben e dytë radhazi, gjatë ciklit disa javor në tefsirin e ajeteve të sures “El-Huxhurat”, të xhumanë, më 5 janar 2018, nga minberi i xhamisë

“ISLAMI, FÉ E MENDJES DHE E UDHËZIMIT TË SAJ!”

(cikël hytbesh rreth tefsirit të sures “El-Huxhurat”)

së Plumbit, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, hodhi dritë mbi domosdoshmërinë e respektimit të Fjalës së All-llahut dhe ndalimit tek ajo.

Myftiu theksoi, se ajeti i parë i sures “El-Huxhurat” na udhëzon të respektojmë me përkushtim maksimal atë që na vjen nga Zoti i botëve, si kufi që nuk duhet prekur dhe urti që duhet reflektuar!

“Kohëve të fundit po përballemi me propaganda të shthurura që nxisin rininë tonë të dyshojë në Zotin dhe besimin e vërtetë, në urdhëresat kur’anore dhe traditat e të Dërguarit (a.s). Përballë këtyre thirrjeve të djallëzuara, e kemi për detyrë të themi ca fjalë, që i nevojiten besimtarëve dhe rinisë në veçanti! Në Islam, jemi ftuar dhe urdhëruar të përdorim mendjen, të vështrojmë, të vëzhgojmë, të mendojmë e të meditojmë rreth çdo gjëje përreth nesh, duke nisur nga vetja e duke përfunduar në çdo detaj të kësaj natyre plot të papritura që na zbulohen ditë pas dite! Ato i ka bërë Zoti shenja për jetën.

Ne muslimanët sot, nuk i kemi besuar realisht dhe si duhet këto ajete, njëkohë që të tjerët thellohen e kërkojnë bazuar mbi thirrjen e tyre, (të cilën e dinë mirë se është e shenjtë dhe vërtetë), ndërsa ne mbetemi shoqëri konsumatore, duke e ngushtuar vizionin mbi fenë dhe praktikimin e saj në jetë!

Mos të gënjehet njeri nga thirrjet e misionarëve të ateizmit dhe afetarizmit, që nxisin largimin nga dyert e Kur’anit dhe Hz. Muhammedit (a.s), nëpërmjet nxitjes së dyshimeve a kritikave ndaj ajeteve dhe haditheve! Koha na ka vërtetuar se sa më shumë që jemi larguar nga feja e Zotit, aq më shumë kemi degraduar si shoqëri, derisa kemi mbërritur në këtë gjendje që jetojmë dhe dëshmojmë sot, në Shqipëri dhe përreth”, tha ndër të tjera Myftiu.

Ai dënoi gjithashtu të gjitha përpjekjet dhe propagandat degjeneruese, që po i fryjnë sot urrejtjes ndaj Islamit dhe muslimanëve në Shqipëri!

“BËHUNI ENSARË TË FESË SË ALL-LLAHUT..!”

Në vazhden e ciklit të hytbeve të xhumasë në xhaminë e Plumbit, të

xhumanë e 12 janarit 2018, për të tretën javë radhazi, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, vijoi me komentimin e ajeteve të sures “El-Huxhurat”.

Në fillim të hytbes, Myftiu tha se është e domosdoshme të kuptojmë lidhjen që kanë dy ajetet e fundit të sures “El-Fet’h”, pararendëse e sures “El-Huxhurat”, me fillimin e kësaj sureje.

Myftiu sqaroi se në ajetin e fundit të sures “El-Fet’h”, All-llahu i Madhëruar dëshmon para gjithësisë,

**AJETI I PARË I SURES
“EL-HUXHURAT”
NA UDHËZON
TË RESPEKTOJMË
ME PËRKUSHTIM MAKSIMAL
ATË QË NA VJEN NGA ZOTI
I BOTËVE, SI KUFI QË NUK
DUHET PREKUR DHE URTI
QË DUHET REFLEKTUAR!**

se: [Muhammedi është i Dërguar i All-llahut...], menjëherë pasi mushriku Suhejl ibn Amr, nuk pranoi të nënshkruante marrëveshjen e Hudejbijes, ku ndodhej emri dhe cilësia e Hz. Muhammedit (a.s).

“Nuk e pranoi Suhejli, por All-llahu i Madhëruar e dëshmoi botërisht, se Muhammedi (a.s) është i Dërguar i Tij; ta besojë kush ta besoj dhe ta mohojë kush ta mohojë!

Nga këtu ju them, se këtë fé që e la dëshmuar Zoti i botëve dhe këtë të Dërguar që e ka dëshmuar Vetë Ai, nuk ka kush i mohon a lufton, veçse një meskin e mendjelehtë, që ka devijur rrugën e udhëzimit!

Prandaj sot, teksa shohim sesi taborrat e Suhejl ibn Amrit po bëjnë çmos të trillojnë, të shpifin e të përbaltin emrin e Islamit dhe atë të të dëshmuarit të All-llahut, Hz. Muhammedit (a.s), ju ftoj, njësoj siç pat bërë Hz. Isai (a.s) me

dishepujt e tij, kur u tha: “Bëhuni ensarë të All-llahut..!”]

“KËTË FÉ E KA GARANTUAR ALL-LLAHU, S’E ERRËSON DOT ASNJË PROPAGANDË!”

Në vazhden e hytbeve që po mban në Xhaminë e Plumbit, prej katër javësh, të xhumanë e sotme, më 19 janar 2018, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, ka hedhur dritë mbi fakte që lidhen me përkujdesjen dhe mbrojtjen hyjnore që Zoti i gjithësisë i ka garantuar fesë së Tij.

“Teksa lexojmë ajetin e parafundit të sures “El-Fet’h”, kuptojmë me qartësi, se kjo fé e madhnueshme islame është e mbrojtur dhe e garantuar nga Vetë Zoti i Vetëm i gjithësisë! Sa e sa është luftuar i Dërguari i fundit, sa e sa është ofenduar e sulmuar edhe fizikisht, sa e sa është sulmuar pa të drejtë kjo fé ndër shekuj e sa e sa vazhdon të propagandohet akoma sot, kundër saj! Rezultatet janë të dukshme: **ditë pas dite rritet numri i të konvertuarve në fenë e All-llahut, kudo nëpër botë! Ditë pas dite, njerëz pa fund, gjithandej nëpër botë hyjnë në Islam, elhamdulillah!**

Po të rikthehemi në leximet e vjetra, thuajse në çdo numër të revistës “Zani i Naltë”, do të gjejmë një pasqyrë për numrin e muslimanëve në vende të ndryshme të perëndimit dhe konvertimet e shumta. Po të hidhni sytë nga mesi i shekullit që kaloi, do të gjeni emra të mëdhenj intelektualësh, shkencëtarësh e diplomatësh, të cilët dëshmuar Islamin si rrugën e udhëzimit në jetën e tyre. Rozhe Garodi (Francë), Robert Krajin (ShBA), e shumë historianë, biologë, mjekë e shkrimtarë në perëndim, që dëshmuar Shehadetin e shpëtimit dhe u kthyen në thirrës të urtë drejt Islamit!

Propagandat e sotme kundër Islamit dhe muslimanëve, nuk ia zbehin madhësinë fesë së All-llahut, përkundrazi! **Njerëzia po e sheh me fakte dhe argumente të shumta shkencore madhësinë e Islamit dhe gënjeshtërën e madhe të atyre që sot, bëjnë tregëti ndërkombëtare kundër nesh dhe fesë sonë!**

Kjo fé është e triumfuar, ky shekull është i Islamit! Këtë fé e ka garantuar All-llahu, s’e errëson dot asnjë propagandë!”, tha ndër të tjera Myftiu.

MUSLIMANI, PËRTEJ PROPAGANDAVE TË INVESTUARA

Islami e do muslimanin kudo në jetë, në çdo fushë të saj, me moral dhe mirësjellje, shembull që frymëzon, model që tërheq rreth vetes vëmendjen e kujtdo që kërkon lartësitë dhe personalizimin e tyre në praktikën e jetuar!

Muslimani nuk është njeri i izoluar, sikurse nuk ka nevojë për frymëzime diktuese në raportet që ka me fenë e tij, aq më tepër kur këto frymëzime vijnë përtej pragut të jashtëm të derës së shtëpisë!

Nuk ka Islam të vjetër dhe Islam të ri! Nuk ka Islam shqiptar e Islam arab, as Islam fanatik e Islam të moderuar! Këto janë propaganda të investuara për të krijuar përherë hendeqe në raportet tona me njëri-tjetrin, me tekstet tona të shenjta, me të shkuarën dhe njerëzit e saj, me historinë dhe kontekstet e saj, me hyjnoren dhe njerëzoren...

Musliman bëhesh me përpjekje, që nis nga sakrifica e prindërve për të krijuar modele të gjalla tekstesh të shenjta para syve të fëmijës dhe vazhdon gradualisht me xhihadin e brendshëm për të ngjitur shkallët e takvasë, shoqëruar me parime lehtësisht të praktikueshme, jo të vështira për të rrëshqitur në marrëdhëniet e pakujdesshme me jetën, gjatë fërkimeve

të hutuara me përditshmërinë, me hipokrizinë, frikën, pamundësinë, hilet, meskinitetin e dobësinë e karakterit!

Musliman qëndron dhe forcohet, sa herë ballafaqohesh me teste të papritura, që të sprovonjë në durim e besim, në dije e dinjitet, në moral e krenari, në ndërgjegje e ndershmëri.

Aftësia për të nxjerrë në pah tiparet e brumosjes së drejtë të tabanit të shëndoshë familjar, formimin e argumentuar dhe shembujt e shenjtë të besimit në brendësinë tënde, nga leximet e shekujve të shkuar, janë ato që shënojnë vlerën dhe gradën reale të qenies tënde musliman. Përndryshe, çdo pretendim i pavërtetuar në praktika konkrete, mbetet dëshmi paradoksale e një mungese ekuilibri në marrëdhënie me Islamin tënd!

Muslimani nuk jeton për të fituar pëlqimin e hallkut, aq më tepër të dikujt që s’ka asnjë lidhje me fenë dhe formimin e tij! Muslimani jeton dhe punon për të fituar kënaqësinë e Krijesit të tij, i Cili e udhëzon të jetë mëshirë e dhuruar për këdo prej krijesave të Tij, në këtë jetë të përkohshme, të cilën është ftuar ta jetojë me dinjitet e krenari!

Imam Muhamed B. Sytari
Shkodër, 31 dhjetor 2017

**Nuk ka Islam të vjetër dhe Islam të ri!
Nuk ka Islam shqiptar e Islam arab,
as Islam fanatik e Islam të moderuar!
Këto janë propaganda të investuara
për të krijuar përherë hendeqe në raportet tona
me njëri-tjetrin, me tekstet tona të shenjta,
me të shkuarën dhe njerëzit e saj,
me historinë dhe kontekstet e saj,
me hyjnoren dhe njerëzoren...**

Sheikh Muhamed El-Gazali

ÇFARË SUGJERONI PËR NGRITJEN E NIVELIT TË HYTBEVE DHE MBËSHTETJEN E MESAZHIT TË XHAMISË?

lugina me gropa boshe dhe të largëta shpirtërore dhe mendore. Sado që shprehjet e tij të jenë me elokucencë dhe sado që të jenë të rrjedhshme e shpërthyes, ai nuk ka për të pasur sukses në formimin e një imazhi logjik me tipare të qarta të mësimave islame. Qartësia është bazë dhe pa të nuk bëhet në edukim, ndërsa përgjithësimi dhe paqartësia nuk sjellin asgjë të dobishme. Hytbeja e xhumasë nuk është ders (mësim) teorik, aq sa është një e vërtetë që shpjegohet dhe ngulitet.

2. Elementët e hytbes duhet të jenë të harmonizuara me njëra-tjetrën me një zinxhir logjik të pranueshëm, ashtu siç janë të harmonizuara dhëmbët e shkalës me njëri-tjetrin, pa mundim. Në mënyrë, që kur të përfundojë hatibi nga të folurit e tij, dëgjuesit të kenë arritur së bashku me të në përfundimin, që ka dashur të arrijë. Ai duhet të përzgjedhë tekstet dhe transmetimet që ia shtrajnë rrugën e këtij qëllimi.

3. Për sa kohë që hytbeja fetare thuret prej kuptimeve islame të mbështetura në "Libër dhe Sunet" dhe në gjurmët e brezave të parë të mirë (selefus-salih), atëherë fjet dhe rrjeta e saj duhet të jenë prej të vërtetave të pranueshme. Në ajetet kur'anore dhe mësimet e Sunetit të pastër ka hapësirë boll, që të pasuron në vasë dhe këshilla; për këtë, nuk i shkon absolutisht, që hytbeja të përmbajë lajme iluzionare, e le më pastaj të fabrikuar.

Nëse dijetarët kanë toleruar përdorimin e shembujve me hadithe të dobëta në punë të mira, ata e kanë kushtëzuar këtë, me mos kundërshtimin e rregullave të tërësishme islame, e as bazat e tij të përgjithshme. Në hadithet e sakta (sahih) dhe të mira (hasen) ka hapësirë të mjaftueshme për hatibin që kupton. Po ashtu, në historinë e Pejgamberit (a.s), të Kalifëve të Drejtë (Rashidinë) dhe imamëve të pasueshëm, ka aq sa për të mos pasur aspak nevojë për legjenda dhe iluzione.

4. Nuk lejohet që hytbeja të përplaslet me çështje të kundërshtueshme dhe as të fanatizohet për një mendim të caktuar islam, sepse xhamia bashkon dhe nuk përçan, mbledh fuqitë e ymetit me degët e besimit, tek të cilat bashkohen të gjithë, pa u zhytur në mesele që kanë

vlerësime të ndryshme. Sa të shumta janë gjërat serioze dhe të mira, të cilat vlejné për këshilla të reja dhe hytbe të suksesshme! Myslimanët kanë vuajtur shumë gjatë prej përçarjeve dhe është shumë me vend, që në xhami të gjejnë çfarë i unifikon rreshtat dhe shuan armiqësitë.

5. Mes hytbes, ngjarjeve kalimtare, dukurive përreth dhe masave dëgjuese ka lidhje, që nuk mund të neglizhohen. Ajo që ia ulë vlerën hatibit dhe ia humbë vasin (ligjëratën) e tij është të qenurit e njerëzve në një luginë dhe koha e vendi në një luginë tjetër. Për ndonjë gjë ka zbritur edhe Kur'ani gradualisht për njëzet e tre vjet, duke qenë në koherencë me ngjarjet dhe duke ia qëlluar situatave orientuese në mënyrë të mrekullueshme.

**IMAMI, I CILI STUDION
TEMËN E SAJ DHE ARRIN
TA PËRCJELLË MIRË ATË,
AI KA KRYER NJË PUNË
TË MADHE NË PASURIMIN
E KULTURËS SË YMETIT,
UDHËZIMIN DREJT RIMËKËMBJES,
MBËSHTETJEN E STRUKTURËS
SË TIJ MATERIALE
E SHPIRTËRORE DHE LIDHJEN
E TË NESËRMES SË TIJ
TË SHPRESËS ME TË KALUARËN
E TIJ TË LAVDISHME.**

Duke qenë Kur'ani shërim për sëmundjet e përhapura shoqërore, atëherë hatibi duhet të ekzaminojë sëmundjen me të cilën përballet dhe ta njohë realitetin e saj me hollësi.

Dhe, kur ta njohë mirë atë, t'i sqarojë sjelljet dhe rreziqet e saj, atëherë kthehet te Kur'ani dhe suneti dhe vendos mjekimin në vendin e sëmundjes. Kjo gjë kërkon largpamësi

dhe intuitë, sepse vaizi i mangët mund të sjellë një mjekim jo të përshtatshëm, që nuk mund të ketë sukses në mjekim. Ndoshta mund të ketë gabuar që në fillim me përcaktimin e sëmundjes, e hytbeja e tij të vijë kot, edhe pse ka përmbajtur tekste të ndryshme të sakta.

6. Ka disa hadithe, që tregojnë për një shpërblim të madh nga punë të vogla. Dijetarët seriozë kanë thënë se, këto hadithe nuk janë sipas asaj që kuptohet me vështirësi të parë dhe se shpërblimi i madh që kanë është për njerëzit fisnikë në adhurim dhe njerëzit e sinqertë në rrugëtimin e tyre drejt Allahut, e nuk është kjo gjë për punët e vogla që janë të shoqëruara me to. Prej këtu kuptojmë, se nuk i lejohet hatibit që hytbeja e tij t'i përmbajë këto hadithe thjesht duke i përmendur e pastaj të krijohet anarshi në fushën e obligimeve fetare, por nëse situata ia imponon që t'i përmendë këto hadithe, atëherë i përmendë të shoqëruara me një shpjegim të saktë.

7. Edukimi fetar ngrihet mbi bazën e sqarimit të aspekteve morale dhe shoqërore në Islam, shpjegimit të asaj që shoqërohet me të mirën dhe të keqen, si dhe përfundimeve të lavdërueshme dhe të dëmshme, e nuk ka ndonjë gjë nëse anon (mbështetesh) në shpërblimin e ahiretit dhe prezantimin e asaj që Allahu ka përgatitur në ahiret për të përkushtuarit dhe për neglizhentët. Megjithatë zhytja dhe thellimi me hollësi në përmendjen e shpërblimeve të padukshme (metafizike) nuk është i domosdoshëm, por mjafton sinjalizimi me atë që ka ardhur në Kur'an dhe në Traditën Profetike prej këtyre shpërblimeve, pa u zgjatur dhe pa u thelluar shumë.

8. Është mirë që hytbeja e xhumasë të përfshijë nganjëherë ndonjë gjë prej arritjeve të shkuara të myslihanëve të parë, qofshin ato diturore, kulturore, politike a prezantimi i qytetërimit të pjekur, që solli Islami, duke treguar, se burimet e këtij qytetërimi shpërthyen prej lëvizjeve intelektuale, që i frymëzoi Kur'ani Famëlartë dhe zgjuarsia njerëzore, të cilën e ndërtoi i Dërguari (a.s). Qëllimi i këtyre hytbeve, me gjithë tematikat e ndryshme, është që t'u kthejë myslihanëve besueshmërinë tek vetja dhe mesazhi i tyre mbarë botëror.

9. Dihet që ka filozofi të ndryshme të huaja dhe ide ateiste që kanë depërtuar në ymetin islam gjatë rënive të tij historike dhe është e natyrshme që hytbeja të ndeshet edhe me tretjen e këtyre shkatërrimeve shpirtërore dhe

**Zgjatja ka lindur
nga keqvlërësimi i kohës
dhe situatave dhe atëherë
hatibi mendon, se ai duhet
të thotë çfarë ka për
të thënë, e njerëzit duhet
të heshtin me dëshirë,
apo me pahir,
dhe kjo është gabim!**

psikologjike tek bijtë e ymetit. Detyra e hytbes në Islam, në këto çështje, është të mënjanojë marrje-dhëniet, replikat dhe debatet e dëmshme, por edhe të prezantojë të vërtetat pozitive në Islam me fuqi dhe t'i kundërshtojë dyshimet, pa i kushtuar vëmendje përmendjes së burimeve ku janë marrë, sepse kryesorja është mbrojtja e trashëgimisë shpirtërore dhe shkencore, nuk është kryesore cënimi i njerëzve dhe shkaktimi i disfatave të tyre.

10. Përpara se hatibi të përballet me xhematin duhet të ketë një panoramë të qartë në mendje, se çfarë dëshiron të thotë, madje duhet ta kontrollojë veten e tij, përpara se të flasë, që të sigurohet e të bindet plotësisht për saktësinë e çështjeve, që do t'i paraqesë, si dhe ndikimin paqësor të tyre, atë psikologjik dhe shoqëror.

Ai duhet të jetë i sigurt në argumentet dhe shembujt, që do t'i sjellë në paraqitjen e ligjëratës së tij. Kështu që, nëse janë ajete kur'anore, t'i mësojë mirë përmendësh, e nëse janë hadithe t'i transmetojë me hollësi dhe nëse janë tekste letrare, apo ngjarje historike, atëherë suksesi i tij është në mirëpërdorimin e tyre, apo shoqërimin me origjinalin nga ku janë marrë.

Përgatitja e përkryer është argument i respektimit të njeriut për veten dhe për dëgjuesit e tij! Ndonjëherë njeriu mund të befasonet me qëndrime të ndryshme dhe u flet njerëzve, duke e formuluar vetvetiu atë çfarë do t'u flasë. E vërteta është, se aftësia për të formuluar (krijuar) vetë vjen pas disa kohëve të gjata praktike të përgatitjeve të mira dhe formimit të një bagazhi dituror të përshtatshëm për çdo situatë. E megjithatë, aftësia e krijimit nga vetja, nuk të ndihmon pa një mirëpërgatitje prej dijetari, i cili dëshiron ta kryejë detyrën e tij me besnikëri dhe sinqeritet. Prej dijetari, i cili e vlerëson dëgjimin

me vëmendje të njerëzve dhe respektin e tyre ndaj asaj që thotë.

11. Të folurit pak (jo gjatë) të ndihmon më shumë në ngulitjen e të vërtetave dhe përqendrimin e ndjenjave dhe mendjeve rreth asaj që dëshiron të shpërndahe prej parimeve dhe mësimave. Sepse, fjalët e shumta harrojnë njëra-tjetrën dhe ndoshta humbasin gjërat kryesore në rrëmujeve e zgjatjeve dhe teprimet. A nuk e ke vënë re tokën, se si ajo ka nevojë për një masë të caktuar farash që të mbijë dhe nëse mbijnë shpesh, atëherë bujku i radhon të tepërtat, për t'i dhënë të tjerave mundësinë për t'u rritur e për të dhënë fruta?! Kështu është edhe qenia njerëzore, me të cilën nuk rriten kuptimet (idetë), përveç nëse arrihet përcaktimi dhe përforsimi i tyre. Ndërsa, me fjalët e shumta dhe shkapërderdhjen e të vërtetave, dëgjuesi shndërrohet në një enë të mbyllur, ku jashtë saj rrjedhin fjalët, sado të vlefshme qofshin ato.

Për zgjatjen dhe teprimin në fjalë ka shkaqe të njohura, prej tyre është keqpërgatitja. Sepse hatibi, i cili u flet njerëzve me tahminë dispozitash dhe këshillash, ai nuk e di në fakt, se kur ka arritur fjala e tij, a ka mbërritur kufirin e bindjes, apo jo dhe kjo gjë ia imponon të përsërisë dhe të zgjasë, e xhematit nuk i shton, vetëm se distancë.

Zgjatja ka lindur nga keqvlërësimi i kohës dhe situatave dhe atëherë hatibi mendon, se ai duhet të thotë çfarë ka për të thënë, e njerëzit duhet të heshtin me dëshirë, apo me pahir, dhe kjo është gabim!

Rreth asaj që flitet për të folurit pak dhe shkurt, thuhet se një kryetari iu kërkuar të mbajë një fjalim disa minutësh e ai tha: Më jepni afat një javë.

I thanë: Kërkojmë të flasësh çerek ore.

Tha: Pas dy javësh.

I thanë: Po nëse të kërkojmë të flasësh një orë?

Tha: Atëherë jam gati që tani!

Të folurit pak dhe shkurt kërkon ekuilibër dhe përzgjedhje, mohim dhe pohim, ndërsa fjala e lëshuar, përpjekja mendore në të është e pakët. E vërteta është, se për pesë minuta observon shumë njohuri dhe për dhjetë minuta, e pesëmbëdhjetë minuta arrin të observosh një hytbe dhe seminar të mirë.

*Përktheu nga arabishtja
dhe përshtati në shqip:*

Lavdrim Hamja

Admir Plaku
Imam, xhamia "Ebu Bekër"

KUDSI SHERIF NË ZEMRËN DHE MENDJEN E BESIMTARIT

"Pa të meta është Lartëmadhëria e Atij, që robin e vet e kaloi në një pjesë të natës prej Mesxhidi Haramit gjer në Mesxhidi Aksa, rrethinën e së cilës e kemi bekuar, për t'ia treguar atij disa nga argumentet tona." - (Kur'an, El-Isra: 1)

(Qabesë). Ebu Dherri (r.a) ka treguar: E pyeta të Dërguarin e Allahut (a.s) për xhaminë e parë të ndërtuar mbi tokë. Tha: "Mesxhidi Harami (Qabja). I thashë: Pastaj, cila? Tha: "Mesxhidi Aksaja". I thashë: Sa kohë kishte në mes tyre? Tha: "Katërdhjetë vite..."²

3- Xhamia Aksa është begatuar brenda dhe përreth saj. Ajo është ndërtuar në tokën që Allahu (xh.sh) e begatoi në amshim. Në lidhje me këtë Allahu (xh.sh) thotë: "Pa të meta është Lartëmadhëria e Atij, që robin e vet e kaloi në një pjesë të natës prej Mesxhidi Haramit (Qabes) gjer në Mesxhidi Aksa (Bejti Makdis), rrethinën e së cilës e kemi bekuar, (ia bëmë këtë udhëtim) për t'ia treguar atij disa nga argumentet tona".³ **Edhe sikur të mos përmendej ndonjë argument tjetër për bereqetin e saj do të mjaftonte ky ajet kuranor!** Pasi Allahu (xh.sh) tregoi që rrethinën e saj e ka begatuar, la të nënkuptuar se bereqeti brenda saj është i shumëfishuar. Për këtë i Dërguari i Allahut (a.s) e bëri ndër xhamitë më të preferuara nga të tjerat, përveç Qabes së Madhërueshme dhe xhamisë së tij (a.s). Në lidhje me këtë ka thënë: "Nuk ndërmerret udhëtimi (për qëllim adhurimi e vizite) vetëm se drejt tre xhamive: Mesxhidi Haramit, Mesxhidi të Dërguarit të Allahut (a.s) dhe Mesxhidi Aksasë".⁴

4- Xhamia Aksa është kibra e parë për muslimanët. Beraë bin Azib (r.a) tregon: Kam falur namaz me të Dërguarin e Allahut (a.s) në drejtim të Bejti Makdisit gjashtëmbëdhjetë apo shtatëmbëdhjetë muaj, pastaj i jemi drejtuar Qabes për

kible. Ndryshimi i drejtimin të kibles nuk ç'vlerësoi pozitën e saj, ajo mbeti në të njëjtën pozitë madhështore në zemrat e besimtarëve e në fenë islame".⁵

5- Për mirësitë e Mesxhidi Aksasë, Pejgamberi (a.s) falënderoi Allahun (xh.sh), tregoi pozitën e saj dhe lidhjen e zemrave të muslimanëve me të, ku çdonjëri do të dëshironte të falej e ta kishte një vend të vogël pranë saj. Ebu Dherri (r.a) tregon: Ishim të ulur pranë të Dërguarit të Allahut (a.s), e pyetëm: Cila xhami është më e preferuar për faljen në të, xhamia e të Dërguarit të Allahut (a.s) apo Mesxhidi Aksa? Tha: "Një namaz në xhaminë time ka vlerën e katër namazeve në Bejti Makdis. Ajo është një vendadurimi i mirë, që çdo besimtar dëshiron të falet në të".⁶

6- Çlirimin e Xhamisë Aksa, Pejgamberi (a.s) e përgëzoi para se ajo të çlirohej. Ky përgëzim është një nga shenjat e profetësisë. Auf ibën Malik (r.a) ka treguar: Erdha tek Pejgamberi (a.s) në betejën e Tebukut teksa qëndronte në çadër. Më tha: "Numëro gjashtë shenja të ditës së kiametit. I numërova, e pasi i dëgjoi tha: "Prej këtyre shenjave është edhe çlirimi i Bejti Makdisit".⁷

7- Xhamia Aksa është vendqëndrimi i grupit triumfues dhe pjesa më e mirë e brendshme e shtëpisë së muslimanëve. Në atë kohë, që gjithë sipërfaqja tokësore është nën ndikimin e fitnes së Dexhalit. Pejgamberi (a.s) ka thënë: "Një grup besimtarësh do të vazhdojë të luftojë për të vërtetën kundër atyre që i kanë armiqësuar, derisa të vrasin

Dexhalin, që është edhe i fundit i tyre".⁸ Është Isa (a.s.) që arrin të vrasë Dexhalin në derën e Ludit në Palestinë.

8- Xhamia Aksa (Bejti Makdisi) dhe vendet e Shami Sherifë⁹ është toka, në të cilën njerëzimi tubohet ditën e Gjykimit dhe, po aty bëhet ringjallja. Mejmune bint Sad (r.a) tregon se e ka pyetur Pejgamberin (a.s): Më trego për Bejti Makdisin? Ai tha: "Ajo është tokë tubimi dhe ringjalljeje".¹⁰

9- Në xhaminë Aksa mbrohen muslimanët nga Dexhali, i cili nuk mund të futet brenda saj. Pejgamberi (a.s) në lidhje me Dexhalin ka thënë: "Shenja e tij është se qëndron në tokë dyzet ditë, fuqia e tij arrin kudo, përveçse në katër vende: Në Qabe, në xhaminë e të Dërguarit të Allahut (a.s), në Bejti Makdis dhe në Tur".¹¹

10- Mesxhidi Aksa (Kudsi Sherif), Palestina është tokë e shenjtë që në amshim. Allahu (xh.sh) tregon fjalët, me të cilat iu drejtua Musai (a.s) popullit të tij: "O populli imi, hyni në tokën e shenjtë, të cilën Allahu ua premtoi dhe mos u ktheni mbrapa, sepse atëherë ktheheni të dëshpëruar".¹²Ndërsa për Ibrahimin dhe Lutin (a.s), Allahu (xh.sh) thotë: "E Ne e shpëtuam Ibrahimin dhe Lutin në atë tokë, që e kemi bekuar për njerëzit".¹³ Ky bereqet ka qenë në të, para Ibrahimit (a.s), për këtë arsye abisijunët banuan pranë saj dhe jo brenda, meqë ajo ka qenë vend për ibadet.

11- Xhamia Aksa, historikisht ka qenë vendadurimi i Islamit dhe pasuri e muslimanëve, para dhe pasi të ishin hebrenjtë. Palestina është toka e Pejgamberëve, që nga Ibrahim

E drejta jonë ndaj saj u legjitimua në ditën që Allahu (xh.sh) e zgjodhi si vendi i Miraxhit dhe tubimit të gjithë krijesave më të mira, duke falur namaz nën drejtimin e Muhammedit (a.s). Kudsi Sherifi është vakfi i Muhammedit (a.s) për këtë ymet, është amaneti i Omerit (r.a), është premtimi ynë ndaj Islamit!

(a.s), Jakubi (a.s), Musai (a.s), Isai (a.s), Zekerija (a.s), Jahja (a.s) e të tjerë. Të gjithë kanë qenë muslimanë, u besojmë dhe nuk bëjmë dallime mes tyre. Allahu (xh.sh) thotë: "Ibrahimi ua dha këtë porosi fëmijëve të tij; po ashtu edhe Jakubi: "O bijtë e mi! Pa dyshim, Allahu ka zgjedhur për ju fenë e vërtetë, prandaj mos vdisni ndryshe, veçse duke qenë muslimanë, të nënshtruar ndaj Tij!"¹⁴

12- Xhamia Aksa është gabim të emërtohet apo të quhet "harem". Sepse harem quhet ajo, në të cilën ndalohet gjuetia, mbjellja e pemëve dhe, se për të ka rregulla të veçanta. Këtë emërtim e gëzon Qabja dhe xhamia e të Dërguarit të Allahut, por jo Bejti Makdisi. Në të nuk ndalohet gjuetia apo mbjellja e pemëve.

13- Xhamia Aksa është shënuar në kaderin e Allahut (xh.sh) të çlirohet përherë nga muslimanët. Nga këta muslimanë, që e çlirovan është Jusha ibën Nun (a.s), që e zëvendësoi në popull pas vdekjes së tij dhe i nxori

prej shkretëtirës. Allahu (xh.sh) thotë: "Kujtoni kur thamë: "Hyni në këtë qytet dhe hani ç'të doni dhe sa të dëshironi, por duke hyrë në qytet, përuluni në sexhde dhe thoni: "Falna, që Ne t'jua falim gabimet".¹⁵ Imam Kurtubiu, në tefsirin e tij, në lidhje me ajetin: "hyni në këtë qytet" ka thënë: "Hyni në Bejti Makdis".¹⁶ Prej muslimanëve që luftuan për çlirimin e Kudsi Sherifit është edhe Davudi (a.s), i cili shoqëroi Talutin në luftimin e Xhalutit dhe ushtrisë së tij. Pas Davudit (a.s) erdhi i biri, Sulejmani (a.s). Në kohën e Sulejmanit (a.s) Bejti Makdisi ka qenë kryeqytet për besimtarët myslimanë dhe **jo kryeqytet i hebrenjve**, siç pretendohet në ditët e sotme. Atëherë kur Muhammedi (a.s) me shokët e tij filluan të përhapnin Islamin, toka e shenjtë ishte pjesë e strategjisë së çlirimit nga pushtuesi. Deshi Allahu (xh.sh) që Kudsi Sherifi të çlirohej në kohën e Omerit (r.a) në vitin e (15 h), pasi qëndroi e pushtuar nga romakët, pothuaj për shtatë shekuj. Çlirimi i kësaj toke të shenjtë vazhdoi deri në vitin e (5 h). Më pas u pushtua përsëri nga shtetet e Evropës. Më vonë, nën udhëheqjen e Nurudin Zenkiut dhe Salahudin Ejubit, u çlirua pas 91 vitesh pushtimi. Palestina, Bejti Makdisi ka qenë tokë islame, në të cilën ngrihej dhe valëvitej flamuri islam, deri sa hebrenjtë arritën ta pushtonin, atëherë kur muslimanët ishin në gjendje të përçarë dhe dobësia.

14- Patjetër që Xhamia Aksa do t'u kthehet muslimanëve. Luftimi i jehudive është i paevitueshëm. Muslimanët do të luftojnë Dexhalin dhe të gjithë mbështetësit e tij jehudi. Në lidhje me këtë, siç tregon Ebu Hurejra se Pejgamberi (a.s) ka thënë: "Nuk do të bëhet kiameti derisa muslimanët të luftojnë e të mposhtin jehuditë. Derisa jehudiu do të fshihet pas gurit dhe pemës. Atëherë guri dhe pema do të flasin: O musliman! Këtu pas meje është jehudiu, eja dhe vrite".¹⁷

15- Xhamia Aksa dhe Kudsi Sherifi nuk është çështje Palestine, por një çështje islame. Legjitimiteti, të drejtat tona ndaj saj, janë që në ditën që Omerit (r.a) iu dorëzuan çelësat e saj, dhe muslimanët derdhën gjakun e tyre për çlirimin e saj nga kryqëzatat. Ajo është tokë vakfi dhe amaneti i ymetit islam. Ajo nuk largohet për asnjë çast nga zemra dhe mendja e muslimanëve, kudo që ata jetojnë!

15. Kur'an, El-Bekare: 58.

16. Imam Kurtubiu, vëll i 1-rë, f. 415.

17. Muslimi.

2. Buhariu dhe Muslimi.

3. Kurani, El-Isra: 1.

4. Buhariu dhe Muslimi.

5. Buhariu dhe Muslimi.

6. Hakimi, i dakordësuar edhe nga Dhehebiu.

7. Buhariu.

8. Ahmed dhe Ebu Davud.

9. Palestinë, Jordani, Siri dhe Liban.

10. Ibn Maxheh.

11. Ahmed, Hejthemiu në "Mexhmauz-Zevaid" 7/343 me sened të saktë.

12. Kur'an, El-Maide: 21.

13. Kur'an, El-Enbija: 71.

14. Kur'an, El-Bekare: 132.

Lavdrim Hamja
Imam, xhamia e "Dy Vajzave"

Falënderimi i plotë i takon vetëm Allahut, Zotit të botëve. Paqja dhe shpëtimi i Tij, qoftë përmbi të gjithë profetët e Zotit, veçanërisht për vulën e profetëve, Muhammedin (a.s).

Duke u nisur nga kuptimi i fjalës "tolerancë", që nga ana gjuhësore do të thotë: *lehtësim, falje, bamirësi, një sjellje në mënyrën më të mirë* etj, ku përballë kësaj qëndron *ashpërsia, vrazhdësia, ekstremizmi, tejkalimi i gjërave* etj, them me plot bindje se, **toleranca është tipar themelor dhe veçori dalluese e Islamit.**

Gjithashtu, duke ditur se myslimanët kanë dy burime kryesore, mbi të cilat mbështetën për kryerjen e gjithë adhurimeve të tyre dhe me to rregullojnë gjithë aktivitetin e tyre jetësor: Kur'anë Famëlartë dhe Tradita Profetike e të Dërguarit të Zotit, Muhammedit, (paqja dhe shpëtimi i Zotit qoftë mbi të), del se çdo shfaqje dhune, intolerance, vrazhdësie, apo ekstremizmi, nuk ka të bëjë me Islamin dhe nuk ka lidhje me të, as nga afër e as nga larg. Kjo, sepse Islami është fé hyjnore, të cilën vetë Zoti e shpalli, në mënyrë që njerëzit të jetojnë në tokë, si vëllezër të njëritjetrit, ashtu siç edhe janë krijuar.

Prandaj, myslimanët e pranojnë praninë në mesin e tyre të besimtarëve të ndryshëm nga feja e tyre dhe

TOLERANCA ISLAME NDAJ DIVERSITETIT

"Sikur të kishte dashur Zoti yt, nuk ka dyshim se të gjithë njerëzit në tokë, pa përjashtim do të kishin besuar. A, ti do t'i detyrosh njerëzit, në mënyrë që ata të jenë besimtarë?" - (Kur'an, Junus: 99)

refuzojnë t'ia imponojnë të tjerëve fenë e tyre. Janë të kënaqur që shoqëria e tyre të përbëhet prej myslimanëve dhe jomyslimanëve dhe bazohen mbi ligje të drejta, me të cilat garantojnë të drejtat e ndjekësve të çdo feje, për mbrojtjen e tyre.

Prej tipareve dhe cilësive të qytetërimit islam është se ai nuk ka ekzekutuar me zhdukje kulturat e tjera. Dialogu është zgjidhja. Ndryshimi i kulturave është pasuri intelektuale dhe, vendimi i Islamit për këtë është besim (fé).

Zoti, Krijuesi ynë e ka shprehur shumë qartë, kur thotë në Kur'an, se: "Sikur të kishte dashur Zoti yt, nuk ka dyshim se të gjithë njerëzit në tokë, pa përjashtim do të kishin besuar. A, ti do t'i detyrosh njerëzit, në mënyrë që ata të jenë besimtarë?" - (Junus: 99)

Ose: "Nuk ka imponim, (apo detyrim) në fé." - (El-Bekare: 256)

Madje, në Kur'an, Zoti i Madhëruar na tregon se, butësia është shkaku i udhëzimit të njerëzve në besim dhe jo imponimi, ashpërsia, apo dhuna. Për këtë i drejtohet të Dërguarit të Tij, Muhammedit (a.s) duke i thënë: "Me mëshirën e Allahut u bëre i butë ndaj tyre dhe sikur të ishe i ashpër e zemërvrazhdë ata do të ishin larguar prej teje." - (Ali Imran: 159)

Përsëri në Kur'an, Zoti i Madhëruar na tregon për urdhrin që i jepet Musait (a.s), dhe vëllait të tij, Harunit, të cilët i urdhëron kështu: "Shkoni te Faraoni, sepse ai me të vërtetë e ka tepruar. Thoni atij fjalë të buta, ndoshta përkujtohet, ose frikësohet." - (TaHa: 43-44)

Ndërsa besimtarëve, Zoti i Madhëruar ua bënë të qartë se, përmes sjelljes së mirë, faljes, dhe butësisë, mundet që edhe armiq të bëhen miq të ngushtë, duke thënë në Kur'anin Famëlartë: "Nuk janë të barabartë e mira dhe e keqja. Ktheje në mënyrën më të mirë, sepse ai, që mes teje dhe atij ka armiqësi, do të bëhet miku më i ngushtë." - (Fusilet: 34)

"Dhe, kur të flisni, bëhuni të drejtë, qoftë edhe kundër të afërmve tuaj. Dhe, mbajeni besën e Allahut. Me këto Ai ju porosit juve në mënyrë që të përkujtoni." - (En'am: 152)

Sigurisht që ajetet kur'anore që flasim për tolerancën, butësinë, sjelljen, apo fjalën e mirë, janë të shumta. Po mjaftohem me këto që përmenda më sipër, për t'i lënë vendin, Traditës Profetike, e cila është shembull i gjallë, se si besimtari, që beson në Zot dhe në Ditën e Gjykimit, duhet të stoliset dhe të karakterizohet me cilësinë e tolerancës, faljes, mëshirës, butësisë dhe sjelljen në mënyrën më të mirë.

I Dërguari i Allahut (a.s) thotë: "Sa herë që butësia hyn në diçka, ajo e zbukuron atë dhe sa herë që ajo hiqet prej saj, veçse e shëmton atë." - (Sahih)

Transmetohet se, disa hebrenj erdhën te Pejgamberi (a.s) dhe e përshëndetën duke i thënë: "Es-samu alejke" që do të thotë: "Vdekja qoftë mbi ty". Pejgamberi (a.s) ua ktheu: "Ve alejkum", "Gjithashtu edhe mbi ju". Ndërsa, Aisheja (r.a) u tha: "Vdekja qoftë për mbi ju, gjithashtu edhe mallkimi dhe zemërimi i Allahut". Pejgamberi (a.s) i drejtohet Aishes: "Ngadalë, o Aishe. Duhet të jesh e butë dhe jo e

ashpër dhe me fjalë të këqija." Ajo i tha: "A nuk i dëgjoje se çfarë thanë?" Ai (a.s) tha: "Po ti, a nuk dëgjoje se çfarë thashë? Ua ktheva përgjigjen dhe mua më pranohet lutja ndaj tyre, ndërsa atyre nuk i pranohet lutja ndaj meje. "Pastaj Pejgamberi (a.s) përsëri i tha: "O Aishe, Allahu është i Butë dhe e do butësinë. Ai jep për butësinë çfarë nuk jep për vrazhdësinë dhe çfarë nuk jep për diçka tjetër, përveç saj." - (Muslimi)

Pejgamberi (a.s) ka thënë: "Me të vërtetë feja është e lehtë dhe çdokush që ia vështirëson fenë vetes, ai e ka tepruar dhe nuk mund ta mbajë. Prandaj, mundohuni të bëni më të saktën e më të duhurën dhe përgëzoni..." - (Buhariu)

Në historinë islame, gjenden fakte të shumta dhe të qarta të sjelljes tolerante të myslimanëve ndaj kujtdo besimtari të çfarëdo feje të ketë pasur ai.

Qytetërimi islam ka lënë gjurmë të pashlyeshme të tolerancës, harmonisë dhe bashkëjetesës. Fakti që në të gjitha ato vende, ku Islami ka përhapur dritën e tij, gjenden kisha, sinagoga dhe manastire mijëra vjeçare, pra më të vjetra nga koha e hyrjes së Islamit, tregon për frymën e tolerancës së tij ndaj të gjitha besimeve të tjera.

Vlen të përmendet se, kur nisi të ndërtohej Kisha e Madhe e Shkodrës, më 1858, me dekret të Sulltanit, vetë ai dhuroi 700 lira ari për ndërtimin e saj. Ndërkohë, më 7 prill të atij viti, gurthemeli i saj u vendos nga Valiu i Shkodrës, Abdi Pasha dhe Hafiz Daut ef. Boriçi.

Ky tipar themelor i Islamit ka vazhduar në shekuj, vazhdon dhe do të vazhdojë deri në Ditën e Kiametit, sepse besimtari mysliman është i urdhëruar të ecë nën dritën e Kur'anit Famëlartë dhe Traditës Profetike, dy burime këto, të cilat e kanë përcaktuar qartë dhe prerë se, nuk ka dhe as duhet të ketë imponim dhe dhunë, për të detyruar dikë të besojë.

Në këtë frymë, edhe Myftinia Shkodër, në aktivitetin e saj të promovimit të vlerave të tolerancës dhe bashkëjetesës ndërfaqetare, ka zhvilluar shumë takime me delegacione dhe vizitorë të ndryshëm të feve të tjera, brenda dhe jashtë vendit, duke dhënë kontribut të veçantë dhe njëkohësisht, duke konfirmuar vazhdimin me dinjitet të rrugës së të parëve tanë, të cilët na e lanë trashëgim harmoninë, tolerancën dhe bashkëjetesën, si frymë e natyrshme e kësaj feje të begatë!

Ky shpirt u trashëguar brez pas

brezi ndër shqiptarë, të cilët ia hapën zemrat fesë islame që me tregtarët arabë, që zbritën tek ne qëkur Islami mbërriti në Sicili. Më pas, me ardhjen e osmanëve, Islami u forcua falë shpirtit të tolerancës që panë vendasit tek osmanët myslimanë. Këtu, duhet të refuzojmë shkrimet trilluese të misionarëve dashakeqë, që përbaltin Islamit dhe myslimanët, duke i shërbyer axhendave të huaja.

Për të vërtetuar natyrën dhe frymën e tolerancës islame, po sjell disa dëshmi të drejta nga disa jomyslimanë, rreth kësaj natyre:

Orientalisti gjerman, **Olrish Herman** ka shkruar: "Ajo që më ka tërhequr vëmendjen gjatë studimeve të mia për periudhën e mesjetës, është shkalla e lartë e tolerancës që myslimanët gëzojnë, veçanërisht Salahudin Ejubi. Ai ishte shumë tolerant ndaj të krishterëve, madje ai ishte më shumë tolerant se sa vetë të krishterët me veten e tyre..."¹

Robertson² shkruan: "Pasuesit e Muhammedit (a.s) janë populli i vetëm, që janë bashkuar mes përkushtimit fetar dhe tolerancës së tij. Pra, njerëzit së bashku me kapjen e tyre të fortë për fe, nuk kanë detyruar me forcë askënd të pranojë fenë e tyre"³.

Robertsoni në librin e tij, "Historia e Çarlenit" thotë: "Myslimanët, me gjithë karakterizimin e tyre të fortë në përhapjen e fesë, popujt që nuk kishin dëshirë ta përqaфонin Islamit, i lanë të lirë të kapen me parimet dhe mësimet e fesë së tyre".⁴

Gustave Le Bon ishte i drejtë dhe i sinqertë në thënien e tij: "E vërteta është se popujt e botës nuk njohën kurrë çlirues më të mëshirshëm se sa arabët dhe fé më tolerante se sa feja e tyre".

Së fundmi, dua të theksoj se, Myftinia Shkodër është e angazhuar maksimalisht, për kultivimin e vlerave të çmueshme islame, në përhapjen e harmonisë, tolerancës dhe bashkëjetesës dhe trashëgimin e tyre tek brezat e ardhshëm, si amanet i shenjtë i një feje, që se prish dot asnjë ndërhyrje e jashtme, dashakeqe.

Faleminderit të gjithëve dhe lus Zotin e Madhëruar t'ju dhurojë mbarësi dhe suksese!

1. Alem, nr.290, e shtunë, më 2 shtator 1989.
2. William Robertson Smith (1846 – 1894) orientalist skocez.
3. Hadir alemil-islamij, 1/104.
4. Hadir alemil-islamij, 1/104.

PËRKUJTIMORE

Faleminderit i madhi hero, Komandant Hasan Riza Pasha! Shkodra dhe Shkodranët të janë borblli!

All-llahu të pranoftë në vargun e dëshmorëve në ditën e gjykimit!

Hasan Riza Pasha (Tosia, 1871 - Shkodër, 30 janar 1913), ishte ushtarak osman dhe vali i Shkodrës. Bëri të pamundurën për të mbrojtur qytetin gjatë rrethimit serbo-malazez, thoshte:

"Shkodra është fati ose varri ynë, por jo turpi ynë!"

Lindi në Tosia, i biri i shtetarit të madh osman, Mehmed Namik Pashës, me origjinë jo shumë të largët nga Konia.

Gjeneral i ushtrisë turke, nga Tosia e vilajetit Kamunu, afër Bagdadit. Ne vitin 1892 u gradua si nëntoger në Akademinë Ushtarake të Stambollit, ndërsa me 1895 u gradua kapiten në shkollën turke të Shtatmadhorisë. Me gradën nënkolonel (në certifikatë shënohet se ishte i aftë të komandonte shtabin e përgjithshëm të Shtatmadhorisë), me 1899 u dërgua në Gjermani ku plotësoi studimet e larta ushtarake. Nga viti 1901 deri me 1911 shërbeu në Irak, ku fitoi edhe gradën Gjeneral, ndërsa me 1911 u emërua në Shkodër. Ai luajti një rol vendimtar në mbrojtjen e qytetit nga sulmi malazez dhe në kalimin e Shkodrës administratës shqiptare të Qeverisë së Vlorës. Për këtë edhe u vra në një atentat, natën e 30 janarit 1913 duke u kthyer nga shtëpia e Esat Toptanit. U varros në varrezën e xhamisë së Parrucës në Shkodër.

“EDUKONI FËMIJËT TUAJ ME DASHURI PËR PROFETIN MUHAMMED (A.S)” - DR. MUHAMMED A. JEMANI

(LIBËR I PËRKTHYER NGA H. VEHBİ S. GAVOÇI - SHKODËR 1996)

VLERËSIME TË DREJTA NGA TË HUAJT PËR PROFETIN MUHAMMED (A.S)

Roger Garaudy (Rozhe Garodi), intelektual francez, ish-sekretar i Partisë Komuniste Franceze, përmes leximesh e studimesh për një kohë të gjatë, pranoi fenë islame dhe ndryshoi emrin. Quhet Rexha, që d.m.th. shpresë. Zoti e shpëtoftë në jetën e ardhme!

Ai në mes tjerash ka thënë: “Vetëm feja islame mund të shpëtojë njerëzimin nga shkalla ku ka rënë, ku po jep shpirt duke përballuar të ardhmen e errët, ku e kanë shtyrë fetë e tjera të vjetra dhe idetë gënjeshtare e të kota.”

Më poshtë thekson që myslimanët mburren se Kur’ani ka pohuar fetë e librave hyjnorë e ka dhënë liri besimi, kush dëshiron qëndron në fenë e vet, ose sillet në fenë islame. Për këtë Profeti (a.s) thotë: “Njerëzit afrohen nga Zoti e preferohen prej Tij në bazë të lutjes dhe adhurimit ndaj Zotit (xh.sh).”

Pra, njerëzit diferencohen nga njëri-tjetri nga shkalla e adhurimit ndaj Zotit (xh.sh), i cili e shtyn njeriun të bëjë të mira e të shmangë të këqijat, i sheh njerëzit në bazë të punëve të mira që bëjnë e jo nga pasuria, familja apo prestigji.

Të gjithë njerëzit janë të barabartë para Zotit (xh.sh), pra nuk ka grada e shkallë familjesh, ose njerëzish (familje sunduese apo njerëz sundues) dhe nuk ka popull të zgjedhur, sikurse shiten jehuditë.

Islami është feja e vëllazërimit, e barazisë dhe e bashkëpunimit në çdo pikëpamje e në më të bukurën mënyrë.

Mes tjerash ai thotë: “Islami nuk ka pasur nevojë të përhapet me forcë apo me armë, se natyra e tij, normat e tij, mëshira e tij patën shembullin e plotë tek Profeti (a.s), ai vetë hapi rrugën për në zemrat e njerëzve!”

Duke theksuar se vështirësia më e madhe për njeriun është të luftojë sjelljen e keqe e vetitë e liga, ai thotë: Qëndrimi i Profetit (a.s) është mësim interesant për kryengritësit, që duan të ndryshojnë gjithçka jashtë vetes së tyre. Lidhur me këtë, Garodi përmend disa hadithe (fjalë profetike), mes të tjerash: “Nuk i pranohet besimi asnjërit prej jush, derisa të dojë për të tjerët, çka don për vete”, “Myslimani është vëlla i myslimanit, nuk e lë në baltë, nuk e rren, nuk e përbuz!”, “Çdo mysliman është i ndaluar t’i bëjë keq tjetrit në gjak, në jetë, në pasuri apo në nder”, “Myslimani me myslimanin janë bashkë, si një ndërtesë, e mbajnë njëri-tjetrin.” E pastaj shton: “Këto hadithe janë statut i përgjithshëm. Myslimanët duhet të besojnë në hadithet dhe t’i zbatojnë në jetën e tyre, mbasi ata janë një popull që synon veprime të ndershme në bazë të themeleve të forta. Ai është statut që mbron të drejtat e njerëzve dhe synon të mëkëmbë një shoqëri të vërtetë, forcon lidhjet mes myslimanëve dhe i bën si një ndërtesë e shtrënguar mirë, ku secili forcon njëri-tjetrin në të.”

Rajan Basort Smith, dijetar intelektual anglez, profesor në Oksford. Kishte lexuar mjaft për Islamin, gjë që e shtyri ta nderojë këtë fe e të mos pranonte shpifje e kritika pa bazë ndaj saj. Në një ligjëratë të veten: “Muhammedi dhe muhammedanizmi”,

thotë: “Nuk gjejmë, në bazë të shkrimeve të historianëve për Muhammedin e misionin e tij, përralla e dokrra, tregime kote, si në disa libra të tjerë. Çdo gjë në atë fé është e sqaruar si një ditë me diell paradreke, ku shihet nën rrezet e tij çdo gjë. Çudia është se nuk gjendet një person, për të cilin të jetë shkruar aq shumë në shekujt e kaluar, sa ç’është shkruar për Muhammedin, për Profetin e fesë islame.”

Mirgiljathi, dijetar anglez, çifut, shpifës i keq kundër fesë islame e gjuhës arabe, megjithatë në librin e tij: “Muhammedi” ka thënë: “Ata që kanë shkruar për jetën e Muhammedit janë të shumtë, numri i emrave të tyre nuk mbaron, të gjithë ata kanë theksuar që është nder për ta, kur shkruan për një njeri të madh!”

Para një shekulli është shkruar një bibliografi e tërë për Muhammedin (a.s), janë botuar mbi 1300 libra. Doemos këta janë pak në krahasim me të vërtetën, pa marrë parasysh se sa janë shkruar deri tani. Kurse librat arabisht, që janë shkruar për jetën e tij, nuk numërohen dot.

Është e vërtetë shprehja e një poeti: “Nuk kam lavdëruar Muhammedin (a.s) me vjershat e mia, por kam lavdëruar vjershat e mia me Muhammedin (a.s).”

O i Dërguari i Zotit (xh.sh)!

O më i ndershmi i dërguar nga Zoti (xh.sh), i fundit dhe vula e Profetëve!

O i Dërguari i All-llahut, që vetë Zoti ka rënë salavat mbi Ty, edhe engjëjt e Tij!

Si mund të arrijë njeriu të shfaqë cilësitë e madhërisë së personalitetit tënd?

Çdo njeri i shquar në këtë botë ka një anë madhërie, me të cilën njihet, kurse duke u njohur me tërë cilësitë e Muhammedit (a.s) kuptojmë që ishte shembëlltyrë e plotë e cilësive më të mira të njerëzve dhe i lartësuar mbi të gjitha krijesat. Sado të mundohen dijetarët e mençur, nuk do të arrijnë dot kurrë të njohin të gjitha anët e madhërisë së personalitetit të tij (a.s)!

Unë them: “Me të vërtetë libri që po përket shqarimit mjaft anë të madhërisë së jetës dhe veprimtarisë së Profetit Muhammed (a.s), kurse libra të tjerë, si: “I dërguari i Zotit”, shkruar nga Said Havva, “Esh-Shifa” (Shërimi) i gjykatësit Ijad, “Mevahibuh-ledun-nije” nga Muhammed Kastal-lani, dy volumesh, e të tjerë libra sqarojnë sa e sa anë të ndritshme e të larta ka pasur jeta e Profetit (a.s).

Më poshtë po citojmë një vjershë, shkruar para 14 shekujsh. Ky është himni i pritjes së Hz. Muhammedit (a.s) në Medinë:

“Na ndriti e shkëlqyeshmja jetë,
ndërmjet emigrimit e kujtimet e tij,
Na ndriçoi hëna kur na duel
Afër gurëve të të largët vend,
Jemi të mbledhur me falënderue,
sa herë që i lutet Zotit ndokush.
O i dërguari ynë,
Ke ardhë me urdhëra-të binduna,
Erdhe dhe nderove Medinen
Mirë se vjen, o më i miri thirrës për besim!”

Këto vjersha, pa dyshim i dëgjoji vetë Profeti (a.s) e mbas tij sa e sa dijetarë. Ato janë kënduar kur dolën banorët e Medinës, muhaxhirë e ensarë¹ në pritje të mikut besnik (Profetit Muhammed (a.s) me shokun e vet, duke thirrur: “La il-lahe il-lall-llah, All-llahu ekber” erdhi Profeti i Zotit, erdhi Profeti i Zotit.”²

Ishin të gëzuar shumë, të kënaqur, krenarë, buzëqeshnin, lavdëronin Zotin që bekoi vendin e tyre e ia ngriti vlerën duke e bërë Medinën vendbanimi i të madhit Profet, i cili do të vazhdonte misionin hyjnor më të plotë që ka njohur njerëzimi në jetën e vet të gjatë.

Ato vjersha kanë përshkruar zemrën e dashur të Profetit (a.s), besimin në misionin e tij të lartë, kanë vazhduar ato melodi të ndritura që shpërndanin

1. Ensarë - quhen banorët e Medines, të cilët ndihmuan bujarisht Profetin (a.s) dhe emigrantët, kur erdhën atje, të përndjekur nga të pafetë, kundërshtarë të Islamit.
2. Buhariu dhe Muslimi.

Çdo gjë në atë fé
është e sqaruar si një ditë
me diell paradreke,
ku shihet nën rrezet e tij
çdo gjë. Çudia është se
nuk gjendet një person
për të cilin të jetë shkruar
aq shumë në shekujt
e kaluar, sa ç’është
shkruar për Muhammedin,
për Profetin e fesë islame.

jonet e tyre së bashku me flladin e lehtë të përshkuar nga një aromë e freskët myshku. Më vonë gjetën vendin e vet në memorien e historisë, si shenjë për më të bukurën pritje. U përsëritën nga miliona gjuhë duke e kujtuar emigrimin prej Mekës në Medine Munevvere.

Zoti (xh.sh) dhashtë më të këndshmin salavat e selam mbi Muhammedin (a.s)!

I dëgjoji ai Zotëri ato vjersha, kur u pritën së bashku me shokun e vet në Thenij-jetul vedai³, i pau myslimanët që kishin dalë ta prisnin si për festë, të stolisur, të veshur me më të bukurat rroba, me fytyra të gëzuara e të qeshura. Pau parinë e vendit, zotërinjtë e fiseve, kur ziheshin kush e kush të kapte frerin e devesë së tij, si shprehje e nderimit për atë Zotëri të madh e si shfaqje gëzimi, duke shpresuar se Profeti do të shkonte mik në shtëpinë e tyre. Mirëpo, ai Zotëri u thoshte ta lëshonin frerin, ta linin devenë të vazhdonte rrugën, mbasi ishte e urdhëruar se ku do të ndalej.

Edhe sot i dëgjojnë njerëzit ato vjersha dhe frymëzohen prej tyre. Si thua e ndjejnë veten myslimanët në këto çaste? Deri ku bëjnë efekt në zemrat e tyre? Çfarë ndjejnë, kur dëgjojnë ato fjalë të ëmbla, të cilat kallëzojnë singerisht më të madhen dashuri? Sa thua është niveli i kënaqësisë e i gëzimit që arrijnë, kur përfetojnë atë çast të madh, kur i dëgjoji vetë i madhi Profet (a.s)?

Nuk ka dyshim se përmes atyre vjershave ata përsërisin atë jetë të madhe të atij Zotërie fisnik, që kur

3. Thenij-jetul vedai: Vend në Medine, ku pritëshin e përcilleshin miqtë që vinin atje ose largoheshin prej Medines.

ishte foshnjë e vogël, fëmijë gjiri, pastaj çun, djalë i ri, më vonë burrë që thërret njerëzit në besim të saktë me fjalë të mira e me predikim të mençur.

S’ka dyshim se parasysh u shfaqen një varg i tërë imazheze e madje duket sikur hidhen për të parë gëzimin e mekelive (banorëve të Mekës), që festonin fitoren kundër Ebrehesë, i cili desh të rrëronte Qaben e Madhërueshme dhe të përhapte fenë e tij në Gadishullin Arabik. Shikojnë sikur i kanë para sysh delegatët arabë që vinin të përgëzonin për nderën e madhe nga Zoti (xh.sh), duke i shpëtuar ata dhe Qaben e Bekuar.

Vegimet e pamjet vazhdojnë, iu shfaqet lindja e atij Zotërie, Amineja, vajza e Vehbit, zonja e nënave në një vend të ndritshëm, plot gëzim e bukuri, që prej aty iu ngrit perdja, iu kthjellua pamja dhe shikoi pallatet e Busrasë në Siri. Pikërisht, në këtë moment lindi ajo dritë me duart në tokë, si një njeri që bie në sexhde.

Pastaj filloi të përhapet rreth tij bekimi i asaj foshnjeje. Gëzohet me të nëna e tij, tek ai sheh zëvendësin e babait, po ashtu kënaqet edhe gjyshi, sepse gjen në të zëvendësin e djalit të vet që vdiq larg, në Medine.

Po ashtu, u kënaq axha Ebu Leheb, sepse gjet në të zëvendësin e vëllait të vet. Prandaj, sapo e përgëzoi robi i tij për lindjen e nipit, menjëherë i dha lirinë. E kur e mori Halime Seadija, t’i jepte qumësht e ta rriste, shihet menjëherë bekimi i atij Zotërie, mbi atë vetë e mbi devenë e saj.

Njerëzit gëzohen kur shikojnë se si foshnja e vogël u bë djalosh i pajisur me më të këndshmet sjellje e me më të mirat cilësi, që dallohej para shokëve të vet e ishte shembull për të rinjtë e Mekës e rreth saj; i saktë, besnik, i pastër e i ndershtëm në tregti.

Më vonë desh Zoti (xh.sh) e u martua me gruan më të mirë e të ndershme, madje edhe pasanike në Mekë. E kështu me radhë vazhdon të na paraqitet jeta e tij me punë të ndershme, me drejtësi, me dinjitet, i përlur e dashamirës ndaj të dobtëve, një jetë e ndershme dhe e pastër, deri sa desh Zoti (xh.sh).

Kështu e shohin studiuesit, si u ndryshua jeta e Muhammedit (a.s). Tashti la vetminë, la mallin dhe u kthye të shihej me njerëzit, të rrinte me ta, t’i vizitonte për të përhapur misionin, me të cilin e nderoi Zoti (xh.sh).

PËRKUJTOHET 20 VJETORI I XHAMISË SË RE TË QYTETIT TË PUKËS

Më 26 janar 2018, pas namazit të xhumasë, u përkujtua 20 vjetori i xhamisë së re të qytetit të Pukës. Xhamati i xhamisë pasi u njoh me rrugën, e cila çoi në ndërtimin e xhamisë, dëgjoi me vëmendje fjalën e Myftiut të Pukës, z. Gëzim Kopani, ku ndër të tjera tha:

“Sot është një datë e shënuar, pasi si sot 20 vite më parë u bë inaugurimi i xhamisë së re të qytetit të Pukës. Xhamitë janë shtëpitë e Allahut (xh.sh) dhe si të tilla ato përcjellin përlusësinë ndaj Krijuesit të Gjithësisë. Aty ku ka xhami ka vlera shoqërore e fetare, pasi xhamia është institucioni i vlerave kulturore dhe humanitare.

Gjatë këtyre 20 viteve, në xhaminë e Pukës janë kryer disa investime dhe shërbime si: rikonstruksioni i pjesshëm i çatisë, rikonstruksioni i abdes'hanes, është ndërtuar nga fillimi muri rrethues i xhamisë, falë mbështetjes së shoqatës V.H.K. "Istanbul", është hapur një pus uji në oborrin e saj. Përveç aktiviteteve fetare, është futur edhe shërbimi i celebrimeve martesore islame (nikah) etj. Në fund lutjet tona shkojnë për vëllezërit tanë myslimanë nga Arabia Saudite, që mundësuan ndërtimin e xhamisë së re të qytetit të Pukës, për Myftiun e Pukës, H. Elez Hoxha, anëtarët e Këshillit të Myftinisë Pukë...”

INFORMACION MBI XHAMINË E RE TË QYTETIT TË PUKËS

Xhamia e re Pukë çeli dyert e saj me 26 janar 1998. Në ditën e ceremonisë morën pjesë shumë besimtarë myslimanë të qytetit të Pukës. Fjalën përshëndetëse e mbajti Myftiu i asaj kohe H. Elez Hoxha. Më pas folën, përfaqësuesi i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, z. Shyqyri Bylyku, Kryetari i Bashkisë Pukë, z. Halit Furriku, përfaqësuesi i Këshillit të Myftinisë Pukë, z. Xhemal Meçi etj.

Në vitin 2013, në kuadër të 15 vjetorit të xhamisë së re Pukë, Myftinia Pukë përgatiti një dokumentar të shkurtër kushtuar kësaj xhamie. Ndërsa në janar të vitit 2014, Myftinia Pukë zhvilloi një aktivitet të posaçëm kushtuar xhamisë së re të qytetit të Pukës.

Imam i xhamisë së re Pukë, nga viti 1998-2004 ka qenë H. Ibrahim Hoxha, nga viti 2004-2013, Gëzim Kopani, nga viti 2013-2015, Bekim Sokoli dhe nga viti 2015-2018, Gëzim Kopani.

Ndërsa, si myezinë të xhamisë së re Pukë, kanë shërbyer: nga viti 1998-

1999, Haki Ademi, nga viti 1999-2002, H. Qazim Kopani, nga viti 2004-2012, Ali Guri, nga viti 2012-2013, Erjon Sula dhe nga viti 2015-2018, H. Halit Ringaj.

Nga viti 2005-2012, Myftinia Pukë ka kryer këto shërbime në xhaminë e re të qytetit të Pukës:

- Në vitin 2007 u shtrua për herë të parë me tapet të ri e gjithë xhamia.

- Riparim të pjesshëm të çatisë së xhamisë.

- Riparime të disa dritareve, përfshirë edhe minaren e xhamisë.

- Rikonstruksion total të abdes'hanes, donacion i mundësuar nga shoqata V.H.K. "Istanbul".

- Në vitin 2011, falë interesimit të Myftiut, z. Gëzim Kopani, u bë e mundur hapja e një pusi uji në oborrin e xhamisë.

- Në vitin 2012, po ashtu falë interesimit të Myftiut dhe mbështetjes së shoqatës V.H.K. "Istanbul", u bë e mundur rrethimi i tokës së xhamisë së re.

- Në vitin 2016, falë punës së madhe të Myftinisë Pukë, u bë e mundur regjistrimi i objektit të xhamisë së re Pukë me sipërfaqe 237m², lëshuar më datë 12.09.2016.

- Po në vitin 2016, falë punës së kryer nga Myftinia Pukë dhe Komuniteti Mysliman i Shqipërisë, u bë e mundur hedhja në sistem e sipërfaqes së tokës së xhamisë Pukë, si tokë në shfrytëzim nga xhamia Pukë dhe e miratuar nga institucionet përkatëse.

- Gjatë vitit 2017, Myftinia Pukë me vendosmëri ka bërë të gjitha përpjekjet për kalimin në pronësi të tokës së xhamisë, e cila nuk u arrit dhe kjo detyrë do të vijojë me këmbëngulje edhe gjatë vitit 2018.

Nga viti 1998-2004, xhaminë e re të

qytetit të Pukës e kanë vizituar:

1. N/Kryetari i KMSH-së, Jusuf Salkurti.

2. Kryetari i Bashkisë Pukë, z. Halit Furriku.

3. Myftiu i Shkodrës, H. Faik Hoxha. Ndërsa, nga viti 2004-2017, xhaminë e re të qytetit të Pukës e kanë vizituar:

4. Kancelari i KMSH-së, z. Ali Zaimi.

5. N/Kryetari i KMSH-së, z. Bujar

Spahiu.

6. N/Kryetari i KMSH-së, z. Gazmend Aga.

7. Imami i shoqatës “Aziz Mahmud Hydayi Vakfe”, Osman Nuri Topbash.

8. Kryeimami i Myftinisë Prizren, H. Ali Vezaj.

9. Atasheu për Çështjet Fetare të Dijanetit të Turqisë, z. Shaban Ishlek.

10. Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed Sytari.

11. Myftiu i Tiranës, z. Ylli Gurra.

12. Myftiu i Prizrenit, z. Lutfi Ballëk

13. Kryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, H. Skënder Bruçaj.

14. Kancelari i KMSH-së, z. Ylli Cikalleshi.

15. Myftiu i Bashkësisë Islame të Republikës së Kosovës, Mr. Naim Tërnavë.

16. Atasheu i Ambasadës së Kuvajtit z. Faisal Al-Baker.

17. Atasheu i Ambasadës së Turqisë në Shqipëri, z. Hysejin Erben.

18. Atasheu i Ambasadës së Kuvajtit në Shqipëri, z. Jaser Al-Bader.

Si dhe shume kryetarë shoqatash brenda dhe jashtë Shqipërisë, drejtorë të Medreseve të Shqipërisë, imamë të njohur dhe vizitorë të ndryshëm nga: Turqia, Gjermania, Italia etj.

Ditën e xhuma, më 29 dhjetor 2017, përfaqësuesit e Myftinisë Shkodër, teologu Lavdrim Hamja dhe H. Fejzi Zaganjori, morën pjesë në ceremoninë e xhenazes së të riut Florenc Beqiraj, i cili humbi jetën në rrethana të mjegullta në një nga burgjet e Francës, drejt së cilës kishte udhëtuar për një jetë më të mirë.

Namazi i xhenazes së të riut u drejtua nga imami i nderuar, teologu Lavdrim Hamja, i cili u lut për falje e mëshirë.

Ndërkohë, në fjalën e rastit para të pranishëmve të shumtë të ardhur për të kryer faljen e xhenazes së të riut, H. Fejzi Zaganjori ngushëlloi familjarët e të ndjerit, sikurse u lut që Zoti t'i ruajë fëmijët tanë në emigracion dhe ngjarje të tilla të kobshme e të mbushura me dhembje të madhe, të mos përsëriten.

MYFTINIA SHKODËR NGUSHËLLON FAMILJEN BEQIRAJ

“ZEKATI I DITURISË”, SERIA E RE E MEXHLISEVE TË HADITHIT

Paraditën e së dielës, më 31 dhjetor 2017, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një takim këshillimor në prag të fillimit të serisë së re të mexhliseve të hadithit, me temë: “Zekati i diturisë”.

Tubimet në fjalë vijjnë në vazhden e aktiviteteve në kuadër të përkujtimit të Lindjes së Begatë, misionit, sakrificave dhe mëshirës me të cilën u dërgua Hz. Muhammedi (a.s), udhëzim dhe dritë për gjithësinë.

Seria e re e mexhliseve të hadithit bazohet në leximin e broshurës me 5 hadithe të përzgjedhura nga teologu Gilman Kazazi, botim i Myftinisë Shkodër, dhjetor 2017.

Mexhliset do të zhvillohen në 10

xhami, përgjatë krejt muajit janar 2018, sipas një programi që do të afshohet shumë shpejt.

Me këtë rast, Myftinia Shkodër ju fton

të bëheni pjesë e këtyre tubimeve me vlerë, duke shfrytëzuar kohën për punë të dobishme dhe për kërkimin e dijes së vlefshme.

NIS CIKLI I RI I MEXHLISEVE TË HADITHIT, “ZEKATI I DITURISË”

Ditën e shtunë, më 6 janar 2018, pas namazit të mesditës në xhaminë e Parrucës nisi cikli i ri i mexhliseve të leximit të hadithit.

Sikurse është lajmëruar më parë, këto mexhlise bazohen në leximin dhe komentimin e pesë haditheve të përzgjedhura nga teologu Gilman Kazazi dhe të botuara nga Myftinia Shkodër në broshurën me titull: “Zekati i diturisë”.

Në fillim të leximit të haditheve, në fjalën e tij të hapjes, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, vlerësoi këtë iniciativë të re të tubimit për leximin dhe komentimin e haditheve, duke theksuar se ndjekja e gjurmëve të Hz. Muhamedit (a.s) është dëshmi e dashurisë dhe afrimit me All-llahun e Madhëruar.

Më pas, teologu Gilman Kazazi, imam i xhamisë “Ebu Bekër”, shpjegoi fillimisht kuptimet e zekatit, llojet e tij dhe domethënien e titullit të broshurës me këto hadithe.

Ai lexoi dhe komentoj pesë hadithet,

në përbërjen e të cilëve ndodhen 34 porosi me shumë dobi për krejt besimtarët.

Për krejt të pranishmit u shpërnda edhe broshura e përgatitur me këtë rast.

Ky cikël i dobishëm do të vijojë sipas programit të afshuar edhe më parë, edhe në xhamitë e zonave të ndryshme të qytetit dhe fshatit.

Paraditën e së hënës, më 8 janar 2018, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një vizitë në Qendrën Kulturore “Yunus Emre”, ku u prit nga drejtori i saj, z. Zafer Kiyici.

Me këtë rast, drejtori i Q.K. “Yunus Emre”, Shkodër, e falënderoi Myftiun për vizitën dhe e prezantoi atë me aktivitetet e larmishme që zhvillon kjo qendër kulturore, si dhe pritshmëritë për të ardhmen.

Nga ana e tij, Myftiu falënderoi kontributet e mëdha të shtetit turk për vendin tonë, sikurse theksoi se prania e Qendrës Kulturore “Yunus Emre” ka një rëndësi të veçantë në forcimin e mëtejshëm dhe ruajtjen e lidhjeve shekullore në mesin e dy popujve dhe dy vendeve tona.

Myftiu theksoi se lidhjet e forta të besimit dhe kulturës, kanë dominuar dhe do të dominojnë përherë mbi çdo përpjekje për lëkundjen e tyre.

Ai falënderoi gjithashtu qëndrimet e

MYFTIU VIZITOI QENDRËN KULTURORE “YUNUS EMRE”

lavdërueshme të presidentit turk Rexhep Taip Erdogan në lidhje me interesat madhore të ymetit islam dhe përpjekjet në këtë drejtim, duke bërë që Turqia sot, të dëshmohet si një vend me shumë

rëndësi për krejt ymetin islam.

Gjatë këtij takimi u diskutua edhe për rrugët dhe mënyrat e bashkëpunimit në mesin e dy institucioneve.

MYFTIU INSPEKTOI DY XHAMITË E REJA NË NDËRTIM, NË FSHATIN OBLIKË DHE NË LAGJEN DRAÇIN

OBLIKË

Ditën e martë, më 9 janar 2018, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një inspektim në terren për të parë nga afër punimet që po kryhen për ndërtimin e dy xhamive të reja; në fshatin Oblikë dhe në lagjen Draçin.

Prej pak kohësh ka nisur puna për zgjerimin e xhamisë së Oblikës, e cila kishte nevojë për ndërhyrje dhe falë interesimit të drejtpërdrejtë të Kryetarit të Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, H. Skënder Bruçaj, u arrit sigurimi i fondit dhe projektit të përshtatshëm për këtë zonë.

Njëkohësisht, pas 50 viteve mungese të xhamisë, filloi puna për ndërtimin e

xhamisë së re në lagjen Draçin, një lagje e vjetër muslimane e Shkodrës.

Xhamia e Draçinit po ndërtohet në

DRAÇIN

të njëjtin vend, ku ndodhej xhamia e vjetër dhe varreza e saj.

Xhamia e Draçinit po ndërtohet në bashkëpunim me Fondacionin “Mirësia”, Tiranë.

Gjatë inspektimeve, Myftiu shprehu gëzimin e tij që Shkodra po pajiset me xhami të reja, të domosdoshme për zhvillimin e jetës fetare në vend. Ai theksoi gjithashtu, se Myftinia Shkodër është e angazhuar të ndërtojë xhami të reja në çdo lagje muslimane të qytetit dhe në fshat, sidomos në disa vende, ku mungesa e xhamisë është shqetësim komunitar, si në Rus, Dobraq, Ndocaj, Pazar, Kiras, te Livadet etj.

“ZEKATI I DITURISË”, MEXHLIS HADITHI NË XHAMINË E FSHATIT KULLAJ

Në vazhden e mexhliseve të hadithit, që Myftinia Shkodër po zhvillon përgjatë muajit janar 2018, ditën e martë, më 9 janar 2018, në xhaminë e fshatit Kullaj u zhvillua një tubim me vlerë.

Pas faljes së namazit të akshamit me xhematë, të pranishmit i përshëndeti teologu Ervil Kuçi, i cili theksoi se këto tubime kanë një vlerë të madhe në prezantimin e haditheve dhe mësimet që burojnë prej tyre.

Më pas, teologu Gilman Kazazi, si ligjërues kryesor i këtij cikli, lexoi dhe komentoi pesë hadithet e broshurës “Zekati i diturisë”, e cila u shpërnda për krejt të pranishmit.

Gjatë ligjërimit të tij, imami i nderuar dha këshilla të dobishme që kanë të bëjnë me mënyrën e leximit të këtyre haditheve dhe përfitimin nga udhëzimet e tyre.

Aktiviteti u përshëndet edhe nga imami i xhamisë së fshatit Kullaj, z. Ardin Selhani, i cili falënderoi të pranishmit dhe ligjëruesit për praninë dhe dobitë e përfituara.

Në vazhden e ciklit të mexhliseve të hadithit me temë: “Zekati i diturisë”, ditën e enjte, më 11 janar 2018, pas namazit të akshamit, në xhaminë e Medresesë u zhvillua tubimi i radhës i këtij aktiviteti me dobi.

Në emër të organizatorit, fjalën e rastit e mbajti teologu Arben Halluni, përgjegjës i sektorit të arsimit dhe medias në Myftininë e Shkodrës. Ai vlerësoi këtë lloj aktiviteti, që sjell dobi, sidomos për moshat e reja.

Më pas, teologu Gilman Kazazi lexoi

MEXHLIS HADITHI NË XHAMINË E MEDRESESË

dhe komentoi pesë hadithet e broshurës së botuar me këtë rast. Ai u ndal në secilin prej këtyre haditheve, duke vënë në dukje dobitë dhe vlerat e secilit prej tyre.

Me mbarësinë e All-llahut, këto mexhlise do të vijojnë deri në fund të këtij programi, përgjatë muajit janar 2018.

KËSHILLI I MYFTINISË DISKUTOI MBI AKTIVITETIN DHE SFIDAT E VITIT

Pasditën e së xhumasë, më 12 janar 2018, Këshilli i Myftinisë Shkodër zhvilloi mbledhjen e radhës, ku në rend të ditës ishin raportet vjetore, aktivitetet dhe sfidat e vitit në vijim.

Në raportin e tij, kryeredaktori i gazetës “Udha Islame”, z. Lavdrim Hamja, vuri theksin te domosdoshmëria e vazhdimësisë së kësaj fryme që e karakterizon boshtin e gazetës, duke u ndalur në disa detaje dhe stacione të rëndësishme të saj.

Këshilltarët dhe Myftiu bënë ndërhyrjet e tyre në këtë pikë, duke vlerësuar rolin e kësaj gazete të përmuajshme si përçuese e mesazheve të urta të mesatarizmit, harmonisë islame, dijes dhe frikës së All-llahut, si dhe rolin që ajo ka në arkivimin e aktivitetit islam në Shkodër dhe përtej.

Ndërkohë, përgjegjësi i sektorit të arsimit dhe medias, z. Arben Halluni, bëri një pasqyrim të detajuar të punës së bërë në drejtim të edukimit të brezit të ri në krejt xhamitë e Shkodrës dhe përtej tyre.

U diskutua edhe marrëdhënia me Medresenë dhe roli që duhet të ketë ky

sektor në këtë drejtim, bazuar në statutin e Komunitetit Mysliman të Shqipërisë.

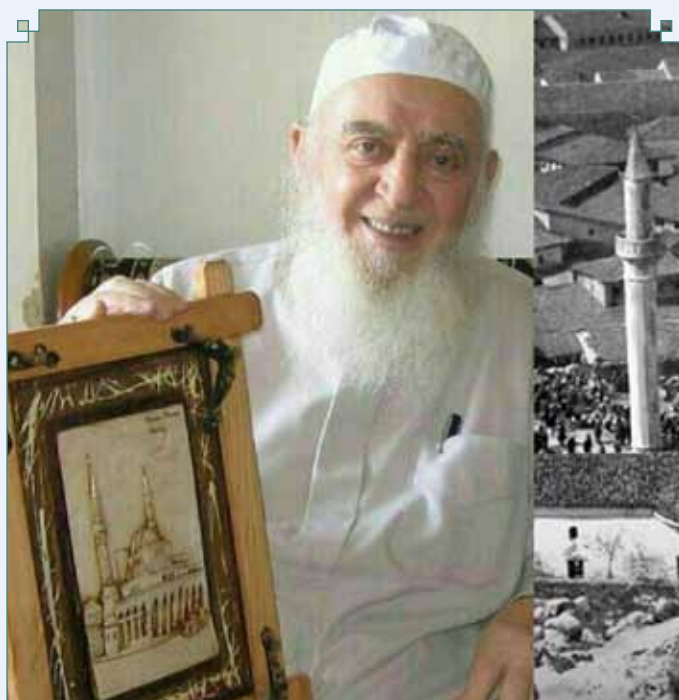
Gjatë mbledhjes u diskutuan edhe disa çështje që lidhen me raportet ndërfetare, sfidat e reja të Myftinisë Shkodër, aktivitetet në vijimësi, përgatitjet për Muajin Ramazan etj.

MYFTIU PRITI FAMILJARËT E HOXHËS SË MADH SHQIPTAR, H. VEHBİ S. GAVOÇI

Paraditën e së hënës, më 15 janar 2018, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, priti në një takim të përzemërt një grup familjarësh të Hoxhës shkodran me famë botërore, dijetarit H. Vehbi S. Gavoçi, të cilët jetojnë dhe punojnë në Damask të Sirisë, vendi ku familja Gavoçi emigroi, që në ditët e para të qeverisjes së Mbretit Zog.

Në krye të herës, Myftiu falënderoi vizitorët e shtrenjtë për këtë vizitë të mbushur me bukurinë e kujtimit të Hoxhës, sikurse i uroi atyre mirëseardhjen në Shkodër, në vendlindjen e të parëve të tyre.

Gjatë këtij takimi, bashkëbiseduesit sollën në vëmendje kontributin e madh që ka dhënë H. Vehbi S. Gavoçi në rimëkëmbjen e jetës fetare islame në Shkodër e Shqipëri, pas

kontributin e tyre në shërbim të Thirrjes Islame në Shkodër.

Myftiu theksoi, se emri i Hoxhës shkodran, H. Vehbi Sulejman Gavoçi, është një emër nderi dhe fisnikërie në literaturën elitare shkencore islame, si kurse gjurmët e lëna prej tij mbeten përherë një pikë referimi në mbrojtjen e trashëgimisë islame nga bidatet e reja të devijuara, sidomos në akide, fikh, por jo vetëm.

Myftiu foli edhe për projektin e ri të ribotimit të veprës së H. Vehbi Gavoçit, si një taban i literaturës islame të garantuar, në gjuhën shqipe.

Njëkohësisht i vuri në dijeni familjarët e Hoxhës rahmetli, për aktivitetin islam në Shkodër, vështirësitë, sfidat dhe vullnetin e madh të krejt stafit të imamëve, thirrësve dhe aktivistëve islamë në vend për t'i shërbyer kësaj feje të madhnueshme islame.

rënies së diktaturës komuniste e deri më sot, me librat e shumtë të botuar, me ndërtimin e xhamive, me ndihmesën e familjeve në skamje, si dhe nëpërmjet studentëve të shumtë të shkencave të Thirrjes Islame, që sot po japin

Mbrëmjen e së xhumasë, më 19 janar 2018, në xhaminë e "Dy Vajzave" u zhvillua një aktivitet fetar me temë: "Lehtësoni, mos vështirësoni...!".

Aktiviteti i Myftinisë Shkodër, në bashkëpunim me Institutin Shqiptar të Mendimit dhe Qytetërimit Islam, mbledhi shumë të rinj, imamë e teologë, intelektualë dhe frekuentues të xhamive të ndryshme, në një mbrëmje të dëshmuar për frymën e besimit, qytetarisë dhe harmonisë islame.

Aktiviteti u përshëndet nga imami i xhamisë, teologu Lavdrim Hamja, si dhe përfaqësuesi i AIITC, Tiranë, teologu Genci Aga, të cilët përcollën falënderimet dhe lutjet e tyre për mbarësinë e këtij aktiviteti dhe kënaqësinë e tubimeve ku gjallërohet jeta kulturore e fetare e besimtarëve dhe ku dobitë janë të panumërta.

Më pas, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari mbajti fjalën e rastit, ku përqendrua tek madhështia e mesazheve të Hz. Muhammedit (a.s) dhe bekimet që ato i sollën njerëzimit. Njëkohësisht tha, se përtej propagandave antiislame dhe luftës së hapur kundër Islamit dhe muslimanëve, përherë në rritje, besimtarët duhet të ruajnë qetësinë dhe të praktikojnë fenë

MBRËMJE FETARE MBI MESAZHET E LEHTËSIMIT NË JETËN E HZ. MUHAMMEDIT (A.S)

e tyre në liri dhe me përkushtim.

Ligjëratën e mbrëmjes e mbajti Myftiu i Malësisë së Madhe, H. Edmir Smajlaj, i cili dha shpjegime të shumta rreth hadithit: "Lehtësoni, mos vështirësoni, përgëzoni dhe mos i largoni njerëzit!".

Nëpërmjet shembujve të larmishëm dhe këshillave të ndryshme, Myftiu i nderuar dha mesazhe që lidhen me raportet e ekuilibruara që duhet të ketë muslimani në jetë, me veten dhe me shoqërinë, sidomos në adhurimet karshi

Zotit dhe detyrimeve karshi krijesave të Tij.

I ftuar special në këtë mbrëmje ishte edhe studenti i teologjisë në Fakultetin e Shkencave Islame në Prishtinë, Besian Morina nga Gjilani i Kosovës, i cili këndoi pjesë kur'anore dhe ilahi me të cilat dhuroi emocione të bukura.

Për të pranishmit ishte përgatitur edhe një koktejl, sikurse u shpërnda literaturë islame, nga botimet e reja të Myftinisë Shkodër dhe AIITC.

Ditën e enjte, më 25 janar 2018, Kryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, H. Skënder Bruçaj i shoqëruar edhe nga Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, zhvilloi një inspektim të vakëfeve në zonën Zdralej.

Gjatë vizitës në terren, Myftiu i Shkodrës e informoi Kryetarin e KMSH-së për përpjekjet e Myftinisë Shkodër në drejtim të kthimit në identitet të krejt vakëfeve, në veçanti ato në zonën e Zdralejeve.

Myftiu theksoi se përtej kthimit në identitet të këtij vakëfi të madh, nënshkrimin e marrëveshjes së zhvillimit të tij dhe marrjen e lejes së ndërtimit nga autoritetet qeveritare, akoma sot, burokracitë provinciale po pengojnë zhvillimin e këtij vakëfi, duke shkaktuar një dëm të madh ekonomik për Myftininë e Shkodrës dhe Komunitetin Mysliman të Shqipërisë.

KRYETARI I KMSH INSPEKTOI VAKËFET NË ZDRALEJ

Kryetari i Komunitetit Mysliman të Shqipërisë, H. Skënder Bruçaj dha disa udhëzime për rastin e këtij vakëfi dhe problematikës së vakëfeve

në përgjithësi, duke vënë theksin tek rëndësia e madhe që ka çështja e vakëfeve dhe mostërheqja nga rrugët legjitime të kërkimit të tyre.

AKTIVITET ARSIMOR DHE ARGËTUES MES NXËNËSVE TË XHAMIVE BAHÇALLEK DHE MURIQAN

Të enjten, më 28 dhjetor 2017, sektori i arsimit, pranë Myftinisë Shkodër organizoi në xhaminë Bahçallek aktivitetin e radhës me nxënësit e kësaj xhamie dhe nxënësit e kursit fetar të xhamisë Muriqan.

Në këtë aktivitet mori pjesë edhe përgjegjësi i sektorit të arsimit, teologu Arben Halluni, i cili gjatë takimit mbajti një bisedë fetare, ku foli për vlerën që ka zhvillimi i mësim-besimit, për njohuritë kryesore të Islamit dhe për edukimin e brezave sipas frymës tradicionale islame, besimit dhe moralit që duhet të karakterizohet me përkushtimin ndaj Zotit (xh.sh), dashurinë dhe harmoninë më të gjithë njerëzit dhe krijesat e Tij.

Përgjegjësi i arsimit falënderoi mësuesit e dy xhamive Bahçallek dhe Muriqan, imamët Ademir Xama dhe Ajat Suka për angazhimin dhe seriozitetin tyre në edukimin e brezave të ri, si dhe për gjallërimin e xhamive me veprimtari të ndryshme islame.

Sipas programit të aktivitetit u zhvillua një konkurs fetar, biseda mes nxënësve, shëtitje në zonën arkeologjike të kalasë së Shkodrës, pranë xhamisë së Sulltan Mehmet Fatihut, si dhe lojëra të ndryshme sportive.

PËRMBYLLET CIKLI I MEXHLISEVE “ZEKATI I DITURISË”

Mbrëmjen e së mërkurës, më 31 janar 2018, në xhaminë e Kirasit u zhvillua tubimi përmbyllës i ciklit të mexhliseve të hadithit me temë: “Zekati i diturisë”.

Aktiviteti që nisi me leximin e një pjese kur'anore, vijoi me fjalën e rastit nga teologu Lavdrim Hamja. Ai vlerësoi këtë cikël tubimesh si mjaft të vlefshëm dhe me dobi për besimtarët.

përfitimt dhe zënies së saj.

Mexhliu u mbyll me ligjëratën e teologut Gilman Kazazi, i cili dha këshilla të dobishme, që lidhen me vlerën e dijes dhe respektimit të saj. Ai përmendi edhe detaje të dobishme nga sakrificat e dijetarëve të shkuar në rrugëtimet e tyre drejt zënies së diturisë.

Njëkohësisht lexoi dhe komentoi pesë hadithet e përzgjedhura me rastin

Më pas, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, u ndal te rëndësia që ka leximi dhe thellimi në kuptimin e shembullit të Hz. Muhamedit (a.s), si modeli më garant për të sotmen dhe të ardhmen e njerëzimit.

Ai tha, se Resulull-llahu (a.s) erdhi me një thirrje të pastër e të qartë, të ngritur mbi paqen dhe mëshirën, jo mbi anarkinë e përçarjen në rangun njerëzor.

Një ligjëratë me dobi mbajti edhe imami i xhamisë së Kirasit, teologu Ruzhdi Plangaj, i cili vuri theksin tek trashëgimia e të Dërguarit të All-llahut; dituria e dobishme dhe rrugëtimet drejt

e këtij cikli mexhlisesh, hadithe që janë të mbushura me porosi të shumta, që i vlejnjë besimtarit për jetën e tij.

Për të pranishmit u shpërnda edhe broshura e botuar me këtë rast nga Myftinia Shkodër.

Aktiviteti në fjalë mbledhi për dhjetë mexhlise me radhë, gjatë krejt muajit janar 2018, besimtarë të shumtë që u tubuan në xhamitë e ndryshme të qytetit dhe fshatit, për të lexuar pesë hadithet e përzgjedhura nga teologu Gilman Kazazi, botuar nga Myftinia Shkodër në një botim special me rastin e Mevludit Sherifë 1439.

**I Dërguari i All-llahut
(sal-lall-llahu alejhi ue sel-lem)
ka thënë:**

*“M'i garantoni mua
gjashhtë gjëra nga ana juaj,
juua garantoj unë xhenetin:*

- *Thani të vërtetën*
- *kur të flitni;*
- *Plotësoni premtimet tuaja;*
- *Kryeni, kthejini amanetet;*
- *Ruani nderin tuaj;*
- *Ulni shikimet tuaja*
(nga harami);
- *Përmbari,*
frenoni duart tuaja!”

(Ahmed, Ibn Hibban, El-Hakim,
El-Bejheki; Hadith Hasen)

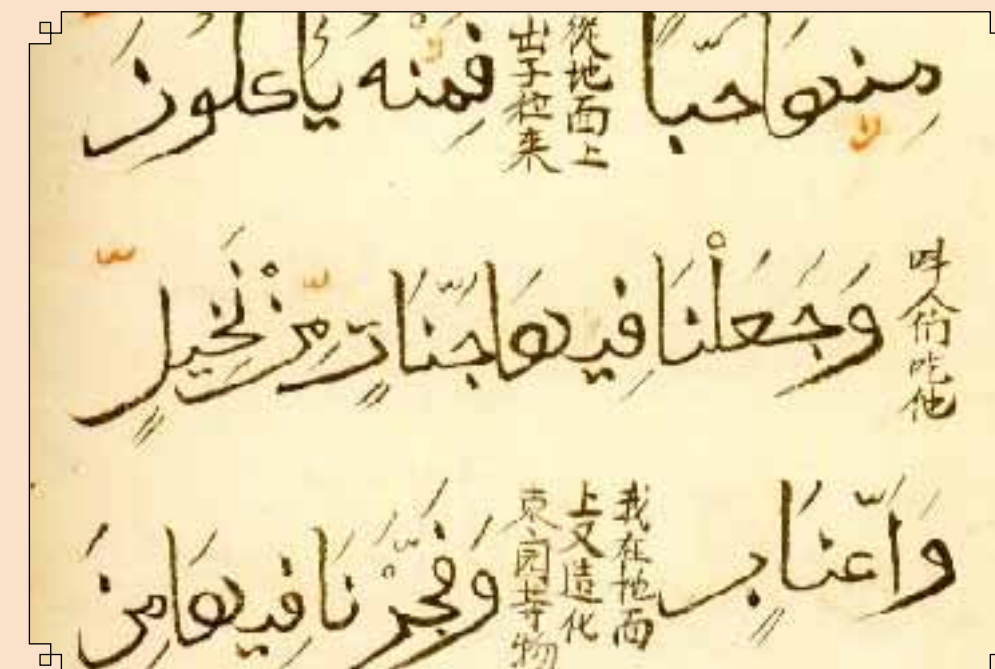
Në fotografinë e mëposhtme gjendet përkthim i Kur'anit në gjuhën kineze, përkthyer nga dijetari kinez Jusuf Ma Dexin, i lindur në vitin 1794 në krahinën Junan.

Në stilin e James Bondit, në mënyrë aventurieri në vitin 1841 shkoi në Haxh, duke pasur parasysh se atëkohë dinastia King i pengonte muslimanët që të shkojnë në Haxh, madje në atë periudhë ishte edhe Lufta e Opiumit në mes kinezëve dhe britanikëve, gjë që akoma më tepër u pamundësonte muslimanëve kinezë që të kenë kontakte me botën arabo-muslimane. Megjithatë, ai nuk hezitoj dhe me tregtarët, përmes lumit Iravadi arriti në Mianmar, mandej me anije vazhdoi deri në Gadishullin arabik.

Pas kryerjes së Haxhit, qëndroi tetë vjet në botën arabe, fillimisht në El-Azar ku i mësoi shkencat islame, mandej shkoi në Aleksandri, Kuds (Jerusalem), Stamboll, Qipro, Rodos dhe shumë qendra të tjera muslimane. E mësoi rrjedhshëm gjuhën arabe dhe persiane dhe shkroi disa vepra në ato gjuhë.

Shkroi mbi tridhjetë vepra, kryesisht të përmbledhura në pesë lëmi: gramatika e gjuhës arabe, jurisprudenca Islame, kalendari dhe historia islame, Kur'an dhe

DORËSHKRIMI I PËRKTHIMIT TË PARË TË KUR'ANIT NË GJUHËN KINEZE

hyrje në studimin e veprave të dijetarëve Ma Zhu dhe Li Zhu.

Ndërroi jetë si dëshmor, kur dinastia King e ekzekutoi në vitin 1874, edhe pse atëkohë shumë kontribuoi në përhapjen

e paqes dhe qetësimin e situatës në shoqërinë e atëhershme kineze. Sipas disa autorëve evropian, është helmuar në burg.

(www.radiojehona.al)

LISTA E “FORBES” PËR MJEKËT MË ME NDIKIM

R Revista amerikane e biznesit Forbes, renditi doktorëshen kanadeze 28-vjeçare, Alaa Murabitt në listën e 30 mjekëve më me ndikim të moshës nën 30 vjeç. Murabitt aktualisht shërben si komisionere e Lartë e OKB-së për Politikën e Shëndetit Global.

Ajo filloi angazhimin e saj shoqëror si një studente e mjekësisë në Libi, ku

themeloi një organizatë që promovon shëndetin e grave.

Në fillim të vitit 2016, Alaa u bë praktikantja më e re në sektorin shëndetësor të OKB-së. Ajo ka marrë disa çmime prestigjioze, ndër të cilat edhe çmimet e Qeverisë së Italisë dhe Universitetit të Harvardit për projekte të ndryshme shëndetësore.

“Gjëja më e rëndësishme është të shikoni dhe të ecni përpara, vazhdimisht duke u përpjekur për të përmirësuar botën rreth jush. Ajo për çfarë përpiqem unë si një komisionere e OKB-së është përmirësimi i kujdesit shëndetësor, në çdo cep të botës, veçanërisht atje ku ajo është e pamjaftueshme”, tha Murabitt.

(www.tesheshi.com)

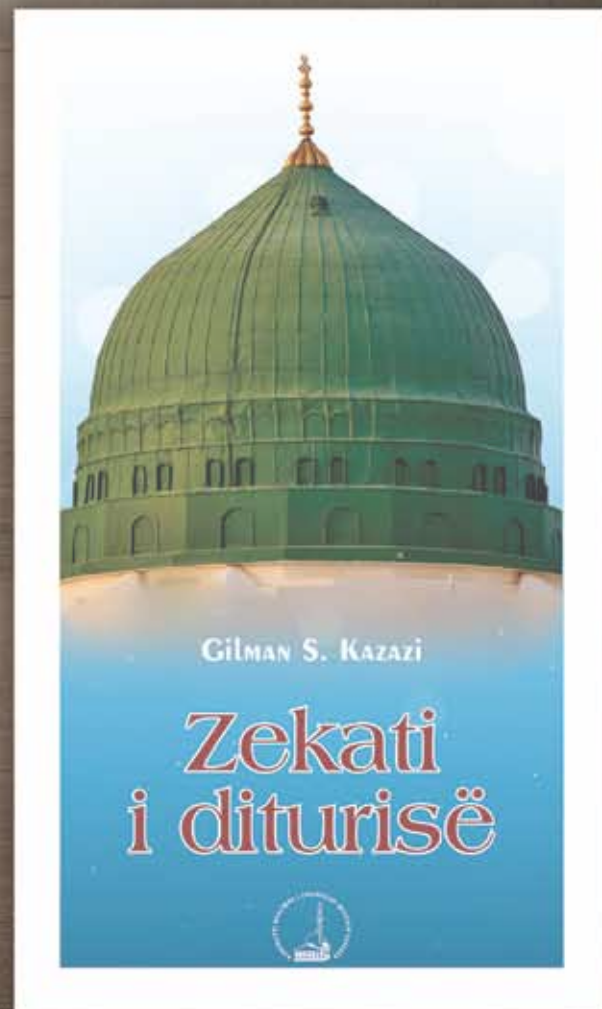
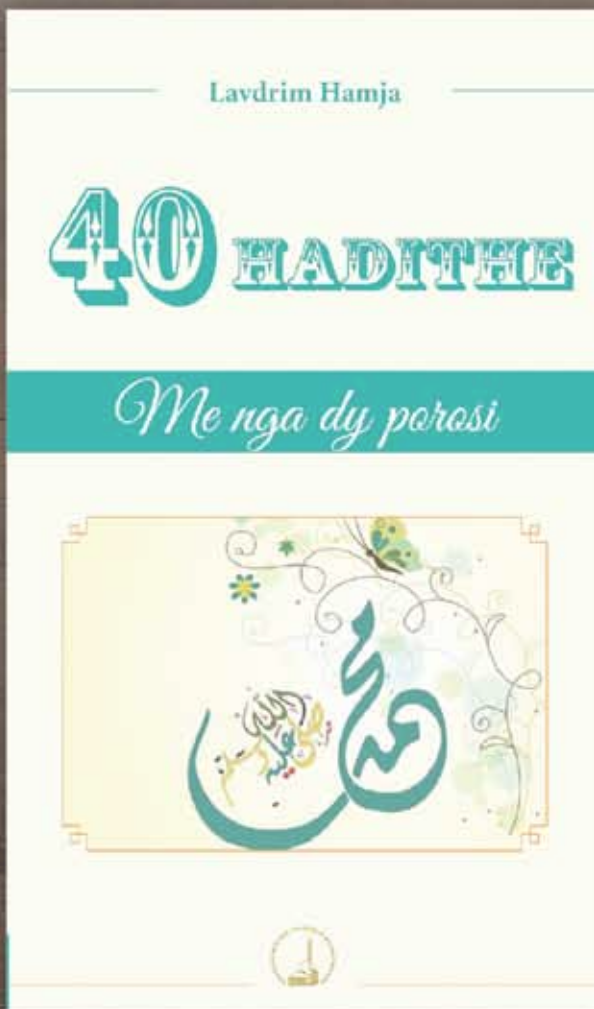

BOTIME TË REJA NË DUART TUAJA...

40 hadithe të veçanta nga thesari i të Dërguarit të Allahut (a.s), ku çdo hadith ka nga dy porosi, që janë shumë të dobishme dhe të rëndësishme për një besimtar mysliman, i cili është i vendosur për të ecuar në rrugën e drejtë e të qartë të Hz. Muhammedit (a.s).

“Zekati i diturisë”, është një përmbledhje e pesë porosive profetike, të përzgjedhura si zekat i 200 haditheve, nga hoxha i nderuar Abdul-Kadir Arnauti. Këto pesë hadithe vlejné si program në jetën e myslimanit në këtë botë dhe do të jenë shpëtim për të, në jetën e përtejme.”

Botues:
Myftinia Shkodër
Drejtues:
Imam Muhamed Sytari

Kryeredaktor:
Lavdrim Hamja

Tel / Fax:
+355 (0) 224 2081
Nr. llogarie:
100054 UBA - Shkodër

MYFTINIASHKODER1990
udhaislame@myftinia-shkoder.org
www.myftinia-shkoder.org